

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Poliittisten nuorisjärjestöjen ja ammatillisen toisen asteen opiskelijoiden kohtaaminen – onko sitä?

Alicia Perho

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

8.9.2013

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminta ja nuorisotyö

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Alicia Perho	Sivumäärä 45 ja 14 liitesivua
Työn nimi Poliittisten nuorisojärjestöjen ja ammatillisen toisen asteen opiskelijoiden kohtaaminen – onko sitä?	
Ohjaava opettaja Juha Makkonen	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Humanistinen Ammattikorkeakoulu / Tee SOMething! -hanke, Eeva Sinisalo-Juha	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyön tavoitteena oli tutkia valtakunnallisten poliittisten nuorisojärjestöjen viestintää sosiaalisessa mediassa ja toisaalta selvittää, miten ammatillisen toisen asteen opiskelijat näkevät tämän viestinnän. Työhön liittyi myös kaksi Webropol-kyselyä, joista toisella selvitettiin poliittisten nuorisojärjestöjen näkemyksiä viestinnästä ja toisella ammattiin opiskelevien politiikkatietämystä ja mielipiteitä puolueista. Lisäksi toiminnallisin menetelmin pyrittiin aktivoimaan ammattiin opiskelevia yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen, lisäämään heidän tietouttaan siitä sekä saamaan selville heidän näkemyksiään asiasta. Opinnäytetyössä on käytetty laadullisia tutkimusmenetelmiä.</p> <p>Työn tilaaja on Humanistisen Ammattikorkeakoulun Tee SOMething! hanke, joka pyrkii aktivoimaan yhteisöpedagogiopiskelijoita ja ammattiin opiskelevia yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen. Työssä hyödynnettiin sosiaalista mediaa ja toiminnallisuutta. Nuorten politiikkatietämystä ja kiinnostusta on tutkittu aiemmin, mutta ei niinkään fokuosoituen ammatillisella toisella asteella opiskeleviin. Työ tuo siis uutta tietoa poliittisten nuorisojärjestöjen viestinnästä tälle kohderyhmälle sekä ammatillisella toisella asteella opiskelevien näkemyksistä liittyen politiikkaan, puolueisiin ja yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen.</p> <p>Ammatillisen toisen asteen opiskelijoiden tietämys politiikasta on varsin heikkoa ja ylipäätään yhteiskunnallinen vaikuttaminen on heille jotain kaukana tapahtuvaa, joka ei liity heidän arkeensa. Poliittiset opiskelija- ja nuorisojärjestöt keskittyvät enemmän lukio- ja yliopisto-opiskelijoiden asioihin ja rekrytointiin, sillä nämä kohderyhmät ovat yhteiskunnallisesti aktiivisempia. Poliittiset nuorisojärjestöt ja ammatillisen toisen asteen opiskelijat ovat siis varsin kaukana toisistaan.</p> <p>Hanke voi hyödyntää työn tuloksia esimerkiksi suunnitellessaan ja toteuttaessaan ammatillisella toisella asteella opiskelevien aktiivisuuteen vaikuttavaa toimintaa. Työn tuloksia voi hyödyntää myös suunniteltaessa yhteiskunnallisen vaikuttamisen sisältöjä yhteisöpedagogiopinnoissa. Myös nuorisotyö voi halutessaan käyttää hyväkseen tätä tietoa. Poliittisille nuorisojärjestöille mielenkiintoisinta antia lienee puolueiden imagoa käsittelevät kommentit, joita ammatillisen toisen asteen opiskelijoilta saatiin.</p>	
Asiasanat Poliittinen nuorisojärjestö, sosiaalinen media, ammatillisen toisen asteen opiskelija, yhteiskunnallinen vaikuttaminen	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Civic activities and youth work

ABSTRACT

Author Alicia Perho	Number of Pages 45 + 14
Title Connection between national political youth organizations and vocational school students – does it exist?	
Supervisor Juha Makkonen	
Subscriber and/or Mentor Tee SOMething project of Humak University of Applied Sciences, Eeva Sinisalo-Juha	
Abstract <p>The aim of this thesis was to study communication of national political youth organizations in social media and on the other hand to survey how the vocational school students see this communication. This study included two Webropol enquiries. One of them was to survey political youth organizations view about their communication and other to survey political knowledge and impression of vocational school students about parties. Using functional methods the vocational school students were also supported for active participation. One aim was also to increase their knowledge about politics and to get their view about it. This thesis was made using qualitative research methods.</p> <p>Subscriber of this thesis is Tee SOMething! project of Humak University of Applied Sciences which aims to activate community educator students and vocational school students to active citizenship. Social media and functional methods were utilized in this thesis. There has been earlier researches about political knowledge and interest of young people but not focused on vocational school students. This thesis gives new information about communication of political youth organizations focused on this target group and also vocational school students' impression about politics, parties and active participation.</p> <p>In the point of view of vocational school students, political knowledge and active participation in society is something happening far away from their community. Political youth organizations are more concentrated to secondary school and university students because they participate more actively in society. This means that political youth organizations and vocational school students are quite far away from each other.</p> <p>Project can utilize the results of this thesis when planning and organizing activities to increase vocational school students' active citizenship. Also youth work can use this knowledge. Most interesting part of this thesis from political organizations point of view is most likely the comments about their image.</p>	
Keywords Political youth organization, social media, vocational school student, active participation	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 OPINNÄYTETYÖN TIETOPERUSTA JA NÄKÖKULMA	6
3 POLIITTISET NUORISOJÄRJESTÖT SOSIAALISESSA MEDIASSA	8
3.1 Kotisivujen kautta välittyvä imago	9
3.2 Facebook	10
3.3 Ammatillisella toisella asteella opiskeleville suunnattu viestintä	11
4 POLIITTISTEN NUORTEN VAIKUTTAJIEN OMA NÄKEMYS VIESTINNÄSTÄ AMMATILLISELLA TOISELLA ASTEELLA OPISKELEVILLE	13
4.1 Kyselyn toteutus	14
4.2 Kyselyn tulokset	15
4.3 Analyysia	19
5 AMMATILLISELLA TOISELLA ASTEELLA OPISKELEVIEN POLITIIKKATIETÄMYS JA -NÄKEMYS	20
5.1 Vierailujen kulku	20
5.2 Toiminnallisin menetelmin saatu tieto	22
5.3 Kyselyn tulokset ja analyysia	31
6 JOHTOPÄÄTÖKSET	36
LÄHTEET	43
NETTILÄHTEET	44
LIITTEET	46

1 JOHDANTO

Opinnäytetyön tarkoituksena oli tutkia miten valtakunnalliset poliittiset nuoriso- ja opiskelijajärjestöt käyttävät sosiaalisen median välineitä tavoittaessaan ammatillisella toisella asteella opiskelevia. Samalla tarkastelen sitä, missä määrin ammatilliset opiskelijat ovat markkinoinnin kohteena. Järjestöt on rajattu eduskuntapuolueisiin, joiden nuoriso- ja opiskelijajärjestöjä ovat Kokoomuksen Nuorten Liitto ry, Kokoomuksen Opiskelijaliitto Tuhatkunta ry, Sosialidemokraattiset Nuoret ry, Sosialidemokraattiset Opiskelijat SONK ry, Perussuomalaiset Nuoret ry, Suomen Keskustanuoret ry, Keskustan Opiskelijaliitto KOL ry, Vasemmistonuoret ry, Vasemmisto-opiskelijat ry, Svensk Ungdom rf, Vihreiden Nuorten ja Opiskelijoiden Liitto ViNO ry ja Suomen Kristillisdemokraattiset Nuoret KD ry.

Työn tilaajana on Humanistisen Ammattikorkeakoulun Tee SOMETHING! –hanke, jonka tarkoituksena on ammatillisella toisella asteella opiskelevien ja yhteisöpedagogiopiskelijoiden kannustaminen aktiiviseen vaikuttamistyöhön (Humak 2013). Opinnäytetyössä kartoitetaan myös sitä, mikä on ammatillisella toisella asteella opiskelevien tietämys ja heille välittyvä imago poliittisten nuorisojärjestöjen viestinnästä. Tätä ei toteuteta kattavana määrällisenä tutkimuksena, vaan joitakin valikoituja ryhmiä tarkastellaan laadullisen tutkimuksen menetelmillä. Tarkastelun kohteena olevat ryhmät ovat Tee SOMETHING! -hankkeen yhteistyökumppanien Omnian, Keudan ja Lappian ammattipiston opiskelijoita. Kohderyhmät valikoituivat näistä oppilaitoksista siksi, että Humakilla on ollut niiden kanssa aikaisempaa yhteistyötä ja koska ne sijaitsevat kohtuullisen matkan päässä Humakin kampuksista.

Tavoitteena oli saada näkemys siitä, millä tavalla poliittiset nuorisojärjestöt ovat kiinnostuneet ammattiin opiskelijoista, millaisena ammatillisella toisella asteella opiskelevat näkevät heidän viestintänsä ja miten ammatillisella toisella asteella opiskelevien kiinnostusta yhteiskunnallisiin asioihin voisi edistää.

Kansainvälisissä tutkimuksissa, joissa on verrattu nuorten kiinnostusta politiikkaan, suomalaisnuoret ovat vertailun hännillä. Tutkittaessa suomalaisnuoria, koulutustason yhteys politiikkakiinnostukseen on vahva. Vähiten politiikasta ovat kiinnostuneet ne

nuoret, jotka ovat opiskelemassa tai suorittaneet ammatillisen tutkinnon tai joilla ei ole tutkintoja eivätkä he opiskele lainkaan (Myllyniemi 2012, 26-27). Siten on mielenkiintoista tutkia sitä, millä tavalla poliittiset nuorisojärjestöt huomioivat ammatillisella toisella asteella opiskelevat viestintä- ja markkinointityössään.

2 OPINNÄYTETYÖN TIETOPERUSTA JA NÄKÖKULMA

Nuorten politiikkakiinnostuksesta löytyy tutkimustietoa samoin kuin siitä, miten pääpuolueet ovat käyttäneet sosiaalista mediaa hyväkseen esimerkiksi Suomen presidentinvaaleissa 2012. Vähemmän on tutkittu poliittisten nuorisojärjestöjen markkinointityötä ja ammatillisella toisella asteella opiskelevien politiikkatietämystä ja -kiinnostusta. Mielenkiintoista on se, miksi tietty ryhmä jää tai jättäytyy poliittisen vaikuttamisen ulkopuolelle ja toisaalta myös se, onko poliittisilla puolueilla kiinnostusta tätä ryhmää kohtaan vai hylkiikö se sitä.

Tutkittaessa suomalaisnuorten äänestysaktiivisuutta tai kiinnostusta politiikkaan on havaittu, että ne nuoret, joiden kotona on keskusteltu politiikasta, ovat aktiivisimpia (Tomperi 2012, 142). Mitä korkeampi tutkinto nuorella on tai mitä korkeampaa tutkintoa hän on suorittamassa, sitä suuremmalla todennäköisyydellä hän on erittäin tai jonkin verran kiinnostunut politiikasta. Toisaalta nuoren politiikkakiinnostusta voidaan ennustaa jo peruskoulun päättötodistuksen keskiarvosta: mitä korkeampi keskiarvo, sitä suurempaa on myös politiikkaa kohtaan tunnettu mielenkiinto. (Myllyniemi 2012, 26-28).

Yleinen käsitys on, että nuoret eivät ole kiinnostuneita politiikasta. Nuorisobarometrin mukaan nuorten politiikkakiinnostus on kasvanut tasaisesti vuodesta 2006 (Myllyniemi 2012, 28). Nuoret kokevat olevansa poliittisesti aktiivisia toimijoita, vaikka heidän äänestysaktiivisuutensa ei ole kasvanut (Schoultz 2010, 96 ja 100). Mielenkiinnon arvoinen seikka on myös se, että kasvissyöjät ovat muita nuoria kiinnostuneempia politiikasta (Myllyniemi, 26-27). Osalle heistä kasvissyönti on arvopohjaisen pohdinnan tulos ja oman mielipiteen ilmaus.

Näkemyks poliittisesti passiivisista nuorista ja alhainen äänestysaktiivisuus verrattuna nuorten kasvavaan politiikkakiinnostukseen saattavat selittyä nuorten ja keski-ikäisten erilaisilla näkemyksillä poliittisesta vaikuttamisesta. Keski-ikäiset ja sitä vanhemmat ovat aktiivisesti mukana niin sanotussa perinteisessä edustuksellisessa demokratiassa, johon liittyvät esimerkiksi äänestäminen, lautakunnat, kunnanvaltuusto ja kansalaisaloitteet (Schoultz 2010, 93-94 ja 96). Nuorille tyypilliset vaikuttamisen tavat taas liittyvät vasta- ja häivedemokratiaan.

Vasta- ja häivedemokratiassa on kyse siitä, etteivät kansalaiset edes halua lisää mahdollisuuksia edustuksellisessa poliittisessa järjestelmässä, vaan toimivat mieluummin sen ulkopuolella valvomassa järjestelmän toimintaa. Tällöin päätöksiin yrittään vaikuttaa joko ennen niiden tekemistä tai reagoimalla tilanteeseen sitten kun jokin on mennyt pieleen ja luottamus vallanpitäjiin on kärsinyt. (Schoultz 2010, 97). Vaikuttamiskeinoja ovat tällöin mielenosoituksiin osallistuminen, vetoomusten allekirjoittaminen, kampanjatuotteiden käyttö, boikotit ja talonvaltauksset. Nämä vaikuttamisen keinot ovat erityisesti alle 30-vuotiaiden suosiossa. (Schoultz 2010, 98-99). Kampanjatuotteilla tarkoitetaan esimerkiksi pinssejä, paitoja ja rannekkeita, joilla otetaan kantaa johonkin ajankohtaiseen asiaan. Esimerkiksi presidentinvaalien 2012 aikaan näkyi kaupunkikuvassa erilaisia kampanjatuotteita.

Huolimatta erilaisista vaikuttamisen tavoista, pieni osa nuorista kiinnittyy myös edustukselliseen demokratiaan. Jotkut pääsevät perinteisen politiikan vallan kahvoihin kiinni jo nuorina. Esimerkkinä tästä voidaan mainita Kokoomuksen Nuorten Liiton puheenjohtaja Antti Häkkänen, jonka Jyrki Katainen on kutsunut erityisavustajakseen tammikuussa 2013 (Kokoomusnuoret 7.1.2013). Häkkänen on 27-vuotias oikeustieteen ylioppilas. Hän näkee uuden tehtävänsä poliittisen avustajan ja valmistelijan työnä. (Yle Etelä-Savo 8.1.2013). Häkkänen on kuin malliesimerkki poliittisesti aktiivisesta nuoresta: hän opiskelee yliopistossa, joten todennäköisesti myös peruskoulun päättötodistuksen keskiarvo on ollut hyvä. Häkkänen rakentaa poliittista uraansa samalla kun osa nuorista täysi-ikäisistä ei käy lainkaan äänestämässä.

Lukion ja ammattikoulun yhteiskuntaopetuksesta löytyy eroja sekä opetuksen määrässä että asioiden esittämistavassa. Lukiolaisille yhteiskuntaoppia opetetaan

enemmän, joten heidän tietämyksensä yhteiskunnallisista asioista on ammatillisella toisella asteella opiskelevia vahvempaa. (Elo 2009, 39-40). Lisäksi opetuksen painopiste on erilainen. Peruskoulun ja lukion yhteiskuntaopin opetuksessa korostetaan yhteiskunnallisen tietämyksen lisäksi aktiivista kansalaisuutta (Kansanvalta.fi, 2013), kun taas ammatillisella toisella asteella opiskelevien opetuksessa puhutaan kansalaisen yhteiskunnallisista velvoitteista ja oikeuksista (Seretin, Leena 11.9.2008).

Ammatillinen koulutus on kasvattanut suosiotaan viime vuosina ja siihen hakeudutaan entistä enemmän. Vuonna 2011 ammatillisen koulutuksen ja oppisopimuskoulutuksen parissa oli 269 500 opiskelijaa. Ammatillisella toisella asteella opiskelevien yhteiskuntavalmiudet ovat kuitenkin heikot verrattuna muuhun ikäluokkaan. (Sakki ry 25.3.2012, 6 ja 8).

Nuorisolain 2 § määrittelee nuoriksi alle 29-vuotiaat (Nuorisolaki ,2 §). Puolueiden nuorisojärjestöillä on erilaisia määritelmiä nuorille. Esimerkiksi demarinuoriin voivat liittyä 15-32-vuotiaat (Selinummi Elina henkilökohtainen tiedonanto 22.1.2013), perussuomalaisiin nuoriin 15-35-vuotiaat (PS-Nuoret) ja keskustanuoriin 15-30-vuotiaat (Korhonen Maiju henkilökohtainen tiedonanto 22.1.2013). Jussi Salonrannan (henkilökohtainen tiedonanto 22.1.2013) mukaan kokoomusnuorten jäseniksi voivat liittyä 15 vuotta täyttäneet.

Tässä opinnäytetyössä olen tutkinut poliittisten nuorisojärjestöjen viestintää sosiaalisessa mediassa. Näkökulmana on se, millä tavalla ammatillisella toisella asteella opiskelevat on huomioitu tässä viestinnässä ja onko jokin osa markkinoinnista kohdennettu erityisesti heille. Tarkastelen myös sitä, mikä on ammatillisella toisella asteella opiskelevien näkemys yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta, millaisista asioista he ovat kiinnostuneita, millainen on heidän tietotaitonsa aiheeseen liittyen ja millaisena he näkevät poliittisten nuorisojärjestöjen viestinnän sosiaalisessa mediassa.

3 POLIITTISET NUORISOJÄRJESTÖT SOSIAALISESSA MEDIASSA

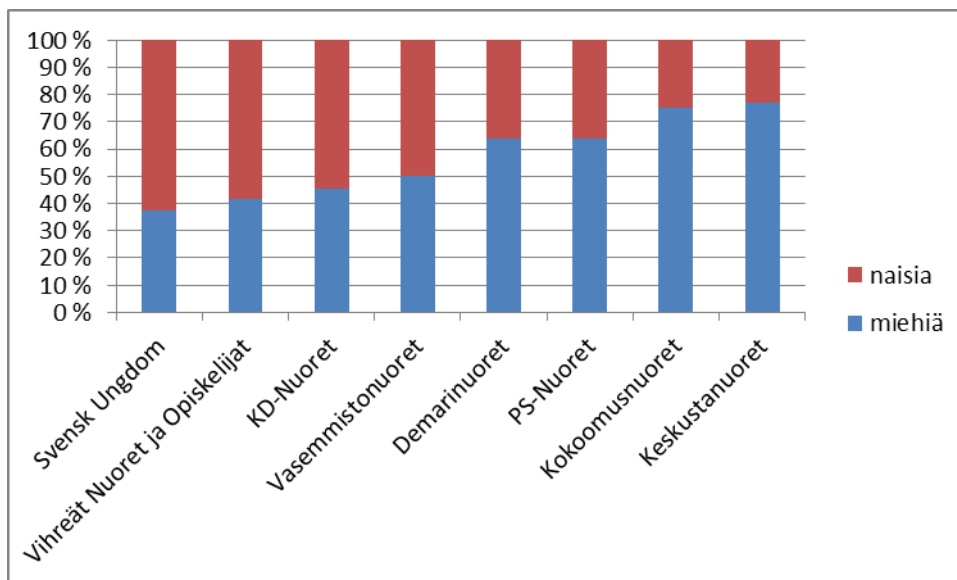
Poliittisilla järjestöillä on omat sivunsa yhteisöviestimissä, samoin useimmat poliitikot ovat aktiivisia sosiaalisessa mediassa. Käytetyin väline on Facebook. Muita käytössä

olevia ovat Twitter, blogit, IRC-Galleria, verkkolehtien jakamiseen soveltuva Issuu, videopalvelut YouTube ja Vimeo sekä valokuvien jakamiseen soveltuva Flickr. Keski-tytyn tässä opinnäytetyössä pääasiassa järjestöjen kotisivuilla ja Facebookissa tapahtuvaan viestintään.

3.1 Kotisivujen kautta välittyvä imago

Pääasiassa poliittisten nuorisojärjestöjen kotisivuilta löytyvä informaatio on odotettavissa olevaa, kuten oman arvopohjan esittelyä, kannanottoja ja tapahtumia, joten en kuvaile sitä. Kerron tässä ainoastaan niistä huomioista, jotka ovat olleet jollakin tapaa kiinnostavia tai yllättäviä.

Nuorisojärjestöjen kotisivuilta on löydettävissä hallitusten kokoonpanot. Tarkastelussa olen huomionut puheenjohtajat, varapuheenjohtajat ja hallituksen jäsenet, mutta jättänyt pois varajäsenet. Sukupuolijakauma vaihtelee, mutta on yleisesti ottaen miesten eduksi. Naisia puolet tai yli puolet on neljän järjestön hallituksessa ja miehiä viiden. Suhteellisesti eniten naisia on Svensk Ungdomin hallituksessa (62,5 prosenttia) ja miehiä keskustanuorten hallituksessa (76,9 prosenttia).

Taulukko 1. Valtakunnallisten poliittisten nuorisojärjestöjen hallitusten jäsenten sukupuolijakauma 2013. N=96.

Kansainvälisessä ICCS-tutkimuksessa on vertailtu kansainvälisesti nuorten yhteiskunnallisia tietoja, osallistumista ja asenteita. Tässä vertailussa kansainvälisesti parhaiten suoriutuivat suomalaistytöt. Myös suomalaispojat olivat vahvoja heti tanskalaispoikien jälkeen. (Virta 2012, 93-94). Kyselyssä nuoria pyydettiin myös arvioimaan osaamisensa tasoa. Vaikka tyttöjen suoritustaso oli merkittävästi parempi kuin poikien, arvioivat pojat valmiutensa paremmiksi kuin tytöt. Pojilla on siis parempi poliittinen itseluottamus. (Virta 2012, 99). Tämä voi vaikuttaa myös poikien suurempaan halukkuuteen tai sisäänpääsyyn poliittisten järjestöjen hallituksiin.

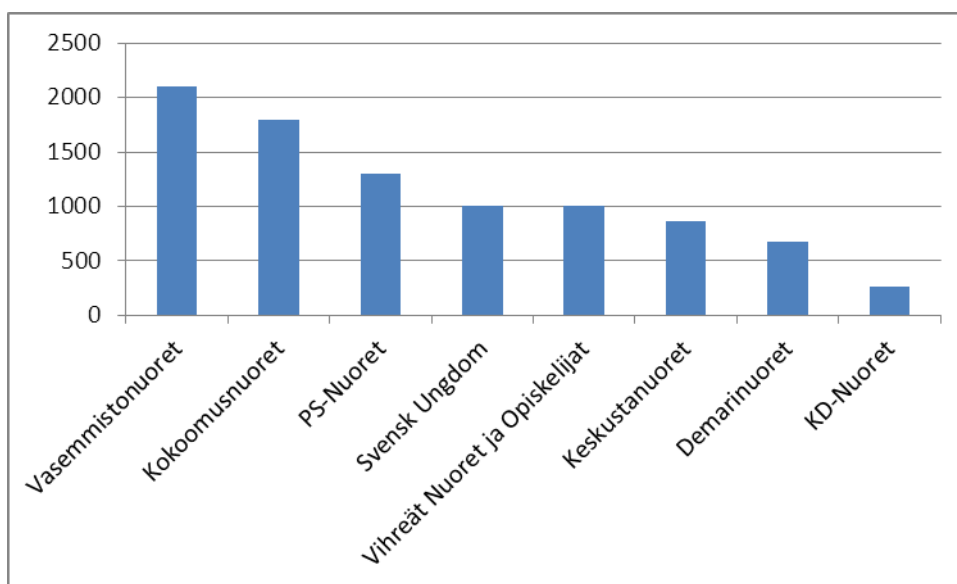
Poliittisten nuorisojärjestöjen sivut ovat pääasiassa suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi. PS-nuorten sivut ovat myös norjaksi ja vasemmistonuorten sivuilla on nepalinkielinen PDF-versio. Jälkimmäinen liittyy vasemmistonuorten Palestiina solidaarisuus-kampanjaan.

Toinen huomioni on se, että kokoomukseen liitetty ”sliipattu look, kovat kaulassa” on vallalla lähes kaikkien nuorisojärjestöjen hallituksen jäsenten kuvissa. Selvästi piristävää poikkeus tästä on keskustanuoret, joiden hallituksen jäseniä on kuvattu myös rennommassa ympäristössä ja vaatetuksessa. Vasemmistonuorten hallituksen jäsenistä kuva on ainoastaan puheenjohtaja Li Anderssonista, jonka kuva näyttää perinteiseltä koulukuvalta.

Kokoomusnuorten sivuilla yllätyin siitä, että järjestön esittelyvideolla puhuu maahanmuuttokriitikko Wille Rydman, joka on kiistelty hahmo myös puolueensa sisällä (Ilta-Sanomat 30.5.2011). Perussuomalaisten bloggaajien joukosta taas löytyy Maria Landén, valkoinen nainen, jolla on kuvassa musta lapsi sylissään.

3.2 Facebook

Kaikilla poliittisilla nuorisojärjestöillä on Facebookissa oma ryhmänsä, jota voi seurata tykkäämällä ryhmästä. Suurin tykkääjämäärä 22.1.2013 oli vasemmistonuorilla, joilla oli 2100 tykkääjää. Seuraavana tulivat kokoomusnuoret 1800 tykkääjällä ja perussuomalaiset nuoret 1300 tykkääjällä. Svensk ungdom ja vihreät nuoret ja opiskelijat olivat tasoissa tuhannella tykkääjällä. Loppupään paikoista kaksi oli pääpuolueilla. Keskustanuorilla oli 860, demarinuorilla 680 ja KD-nuorilla 260 tykkääjää.

Taulukko 2. Poliittisten nuorisjärjestöjen fb-tykkääjät 22.1.2013. N=9000.

Valtaosalla poliittisten nuorisjärjestöjen puheenjohtajista ja varapuheenjohtajista on julkiset Politician Facebook-profiilit, joita kuka tahansa voi joko seurata (Follow) tai joista voi tykätä (Like). Julkinen profiili eroaa tavallisesta siten, että profiilin omistajan ei tarvitse hyväksyä seuraajaa kaverikseen, vaan on antanut tämän luvan jo tekemällä profiilista julkisen. Tällainen Julkinen Politician Facebook profiili puuttuu KD-nuorten varapuheenjohtaja Mikko Kiutulta, keskustanuorten varapuheenjohtaja Jouni Ovaskalta ja RKP-nuorten varapuheenjohtaja Robert Byggmästarilta.

3.3 Ammatillisella toisella asteella opiskeleville suunnattu viestintä

Next Step -messut ovat valtakunnalliset koulutus- ja työpaikkamessut, jotka järjestettiin tänä vuonna 30.-31.1.2013 Jyväskylässä. Näytteilleasettajien keskuudesta löytyvät poliittiset nuorisjärjestöt olivat Kommunistinen Nuorisoliitto, Perussuomalaiset Nuoret, Sosialidemokraattiset Nuoret, Sosialidemokraattiset Opiskelijat, Suomen Keskustanuoret ja Vasemmistonuoret. Nämä kaikki olivat näytteilleasettajina myös edellisenä vuonna, jolloin messuilla olivat myös Kokoomusnuoret. Sen sijaan Vihreiden Nuorten ja Opiskelijoiden Liitto, Svensk Ungdom ja KD-Nuoret eivät osallistuneet tänä eivätkä viime vuonna, jolloin messut on pidetty Turussa ja Helsingissä. (Sakkinet, 2013).

Pienten puolueiden poisjäännin messuilta voi ymmärtää, sillä Jyväskylä ei liene varsinkaan ruotsinkielisten vahvaa aluetta. Mielestäni on hämmästyttävää, etteivät messut kiinnosta vihreiden ja kokoomuksen nuorisjärjestöjä, jotka ovat kohtuullisen suuria toimijoita ja joilla ei tietääkseni ole mitään erityistä syytä hylkiä Keski-Suomen aluetta.

Poliittisten nuoriso- ja opiskelijajärjestöjen messuihin liittynyt viestintä sosiaalisessa mediassa oli vähäistä. Facebookissa messuihin liittyviä päivityksiä oli vain keskustanuorilla ja demarinuorilla. Twitterissä poliittiset nuorisjärjestöt sekä niiden puheenjohtajat ja varapuheenjohtajat eivät maininneet messuja lainkaan. Toisen päivän osalta tämä on ymmärrettävää, koska silloin huomio kääntyi Jyväskylän kirjastossa tapahtuneeseen puukotukseen (Yle Uutiset 31.1.2013).

Kuva 1. Keskustanuoret viestivät Next Step messuista 30.1.

Sosiaalisessa mediassa näkyvät viestit on pääasiassa suunnattu ammattiopiskelijoita laajemmalle joukolla, esimerkiksi kaikille opiskelijoille, kaikille työssäkäyville nuorille tai kaikille tietyn aatteen kannattajille. Ammatillisella toisella asteella opiskeleville suunnattua viestintää on lähinnä silloin, kun jokin tietty teema nousee pintaan. Kevään aikana tällainen teema oli esimerkiksi ammattiopistojen aloituspaikkojen vähenykset Itä- ja Pohjois-Suomessa.

Kokoomusnuoret

Ammattikoulutuspaikkojen vähentäminen syrjäyttää nuoria, Lapin ja Pohjois-Karjalan piirit pelkäävät

[See translation](#)

Like · Comment · Share · 11 · 6 hours ago near Helsinki ·

Kuva 2. Helmikuun viidentenä päivänä kokoomusnuoret ottivat kantaa ammatillisten koulutuspaikkojen vähentämiseen Pohjois-Karjalassa ja Lapissa.

Opintotuen uudistaminen puhutti pitkin kevättä poliittisia nuorisjärjestöjä, joita oli myös mukana kevään suurmielenosoituksessa. Lopputulokseen oltiin tyytyväisiä, joka näkyy myös alla olevassa päivityksessä.

Demarinuoret - Sosialidemokraattiset Nuoret ry

Demarinuoret kiittää hallitusta hyvistä kehysriihiratkaisuista. Itsenäisesti asuvien toisen asteen opiskelijoiden vanhempien tuloajoja nostetaan 30 prosentilla. Toisen asteen koulutukseen panostettiin. Opiskelijoiden ja nuorten ääntä on kuultu!

Like · Comment · Share · 1 · 3 minutes ago ·

Kuva 3. Demarinuorten Facebook-päivitys 21.3.2013.

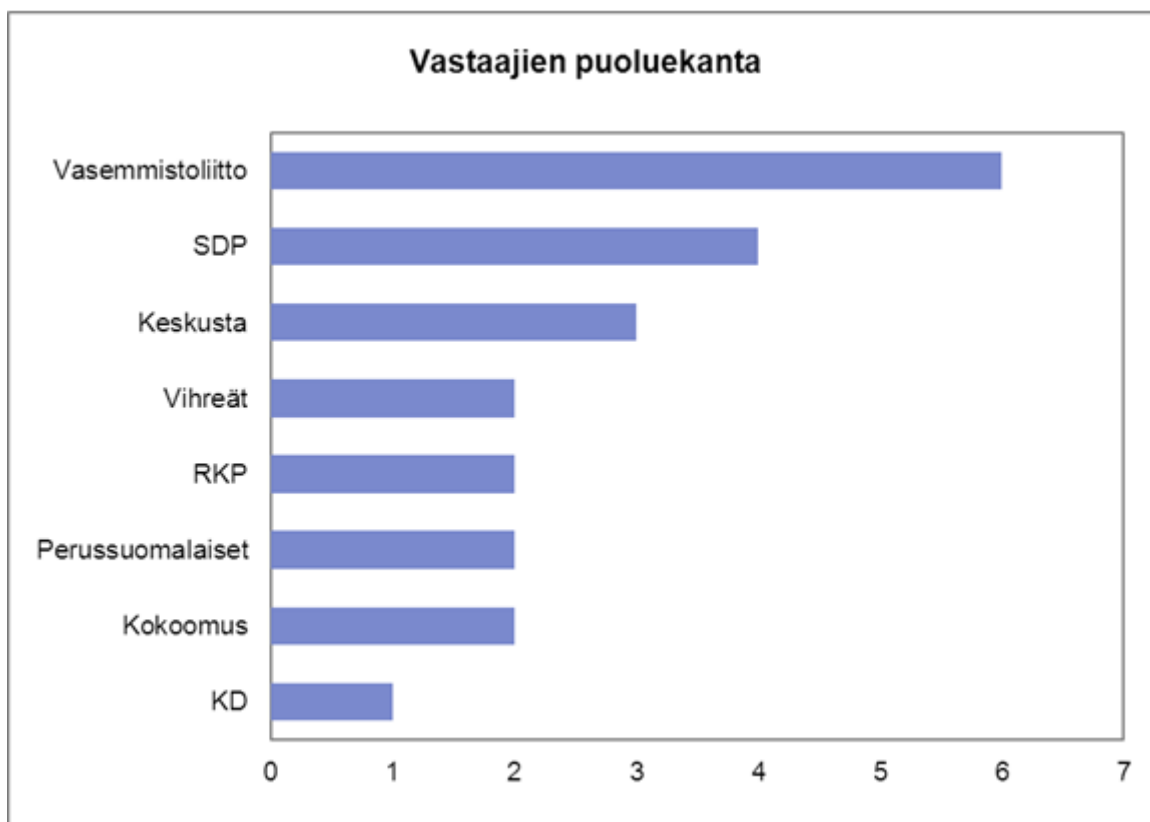
4 POLIITTISTEN NUORTEN VAIKUTTAJIEN OMA NÄKEMYS VIESTINNÄSTÄ AMMATILLISELLA TOISELLA ASTEELLA OPISKELEVILLE

Nuorisopoliitikkojen näkemyksiä selvitettiin kyselyn avulla. Kysymykset liittyivät viestintään sosiaalisessa mediassa ja muualla, näkemyksiin potentiaalisista jäsenistä ja ammatillisella toisella asteella opiskelevien yhteiskunnallisesta aktiivisuudesta, sekä siihen suunnataanko viestintää tietoisesti joillekin ryhmille.

4.1 Kyselyn toteutus

Kysely toteutettiin Webropol-kyselynä maaliskuussa 2013. Se lähetettiin valtakunnallisten poliittisten nuorisjärjestöjen puheenjohtajille ja varapuheenjohtajille, joita oli yhteensä kolmekymmentäkolme. Vastausaikaa annettiin kaksi viikkoa ja vastaus oli mahdollista tehdä joko henkilökohtaisen tai julkisen linkin kautta.

Kyselyyn vastasi yhteensä 22 poliittisen nuorisjärjestön edustajaa. Siihen vastasi siis kaksi kolmasosaa niistä, jolle kysely oli lähetetty ja kaikkien puolueiden aktiiveilta saatiin vähintään yksi vastaus. Eniten vastauksia saatiin vasemmistopuolueista.

Taulukko 3. Kyselyyn vastanneiden henkilöiden määrä puolueittain. N=22.

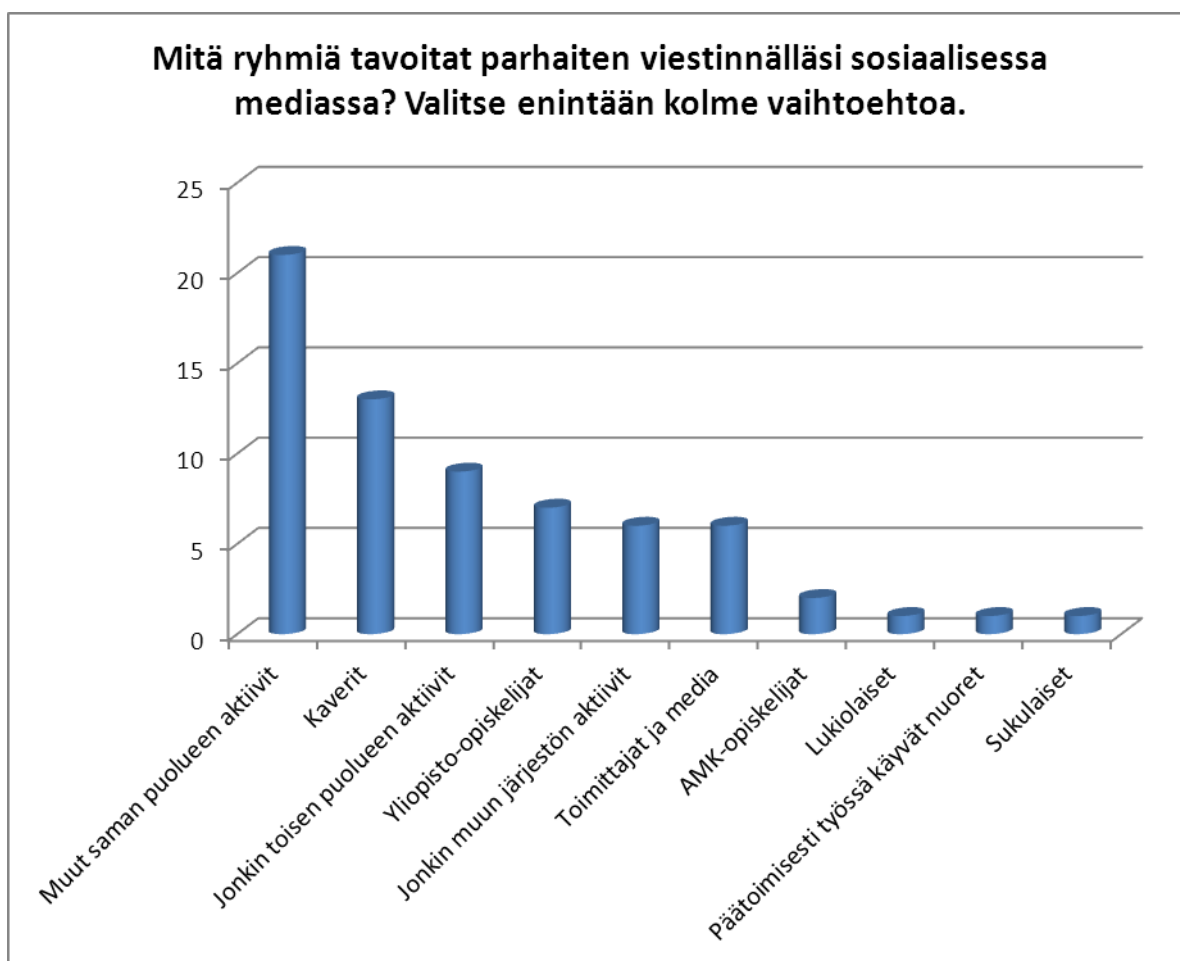
4.2 Kyselyn tulokset

Ensimmäisenä poliittisten nuorisojärjestöjen vaikuttajilta kysyttiin sitä, mikä on paras tapa saada uusia jäseniä ja aktiiveja. Kukin vastaaja sai antaa enintään kolme vaihtoehtoa. Kaikkein parhaana keinona nähtiin henkilökohtainen kontakti, jonka oli merkinnyt 86 prosenttia vastaajista eli 19 henkilöä. Toiseksi parhaana keinona nähtiin julkinen medianäkyvyys (68%) ja kolmanneksi viestintä sosiaalisessa mediassa (45%). Potentiaalisinta jäsenkuntaa olivat vastanneiden mielestä lukiolaiset, yliopisto-opiskelijat ja AMK-opiskelijat. Ammatillisella toisella asteella opiskelevat tulivat neljäntenä näiden jälkeen.

Taulukko 4. Poliittisten nuoriso- ja opiskelijajärjestöjen näkemys parhaista tavoista tavoittaa potentiaalisia jäseniä ja uusia aktiiveja. N=22.

Kaikki vastanneet ilmoittivat käyttävänsä Facebookia viikoittain yhteiskunnallisista asioista viestimiseen. Suosittuja olivat myös Twitter (13) ja blogi (10), lisäksi viestinnän välineinä mainittiin keskustelufoorumi, videopalvelu YouTube, joukkoviestimien uutiskommenttipalstat sekä sähköposti. Tällä viestinnällä vastaajat kertoivat tavoittavansa parhaiten saman puolueen aktiiveja, kavereita ja toisen puolueen aktiiveja. Tähänkin vastaajat olivat saaneet valita kolme vaihtoehtoa erilaisista ryhmistä. Yksikään vastaajista ei laittanut tähän ammatillisella toisella asteella opiskelevia. Toinen ryhmä, jota kukaan ei valinnut, oli työelämän ja opiskelun ulkopuolella olevat nuoret. Sen vuoksi näitä kahta ryhmää ei ole seuraavassa kuvaajassa.

Taulukko 5. Nuorisopoliitikkojen sosiaalisessa mediassa tavoittamat ryhmät. N=22.

Puolet vastaajista sanoi suuntaavansa viestejä yliopisto- ja ammattikorkeakouluopiskelijoille. Heille suunnattu viestintä käsitteli erityisesti opintotukea ja koulutuspolitiikkaa, mutta myös maksutonta koulutusta, alueellista tasa-arvoa, työllisyyttä, AMK-opiskelun joustamattomuutta ja opiskelijoiden oikeutta riittävään toimeentuloon. Ammatillisella toisella asteella opiskeleville viestintää sanoi suuntaavansa vajaa kolmasosa, 27 prosenttia vastanneista. Keskeisin aihe oli opintotuki, mutta tärkeinä nähtiin myös työssä oppiminen, työelämään siirtyminen ja nuorten asema. Lukio-opiskelijoille viestintää suuntasi 18 prosenttia vastaajista, ja aiheina mainittiin opintotuki, koulutus, nuorten asema ja kielten opiskelun vapaavalintaisuus.

Nuorilta vaikuttajilta kysyttiin myös, ovatko lukiota ja ammattitutkintoa yhtä aikaa suorittavat poliittisesti valveutuneempia kuin vain ammattitutkintoa suorittavat. Kysymys

näyttää olleen vaikea, sillä lähes puolet vastaajista valitsi vaihtoehdon ”en osaa sanoa”. Niistä, joilla oli asiasta näkemys, valtaosa oli sitä mieltä, että näin on.

Taulukko 6. Nuorisopoliitikkojen näkemys toisen asteen opiskelijoiden poliittisesta valveutuneisuudesta. N=22.

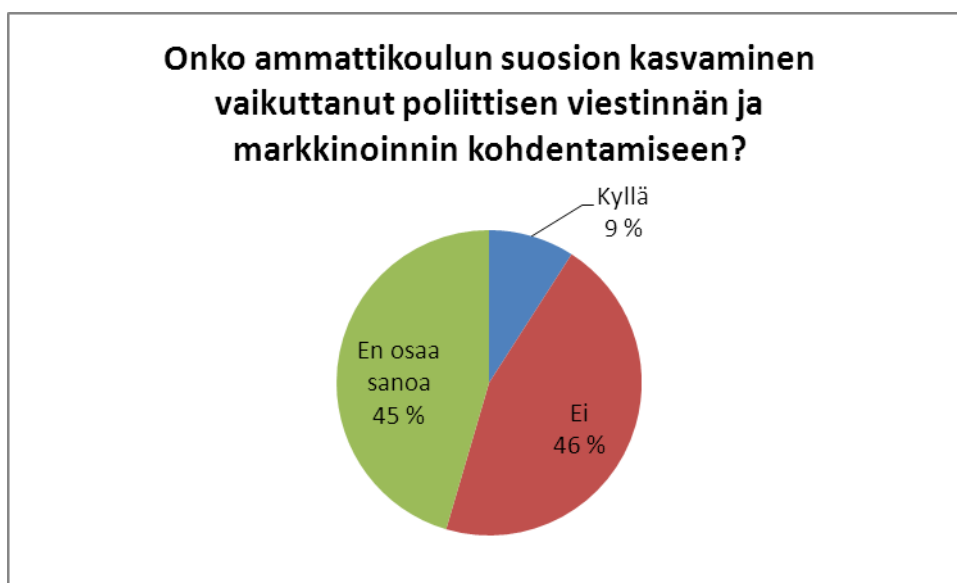
Nuorisopoliitikkoja pyydettiin myös arvioimaan ammattiin opiskeleviin liittyviä väittämiä asteikolla yhdestä viiteen. Mitä pienempi luku, sitä suurempaa ammatillisella toisella asteella opiskelevien aktiivisuutta se tarkoitti. Ensimmäinen väittämäpari oli: Ammatillisella toisella asteella opiskelevat ovat poliittisesti aktiivisia – passiivisia. Vastausten keskiarvo oli 3,4, eli se kallistui hieman passiivisuuden puolelle. Vastaukset olivat varsin painottuneita, sillä 68 prosenttia vastaajista valitsi numeron neljä. Toisaalta yksikään ei valinnut lukua viisi.

Toisena väittämäparina oli: Aktiiviemme joukossa on paljon ammatillisella toisella asteella opiskelevia – ei lainkaan ammatillisella toisella asteella opiskelevia. Tässä vastaukset olivat jakautuneet lähes keskijakauman mukaisesti vastausten keskiarvon ollessa 2,9.

Kolmantena väittämäparina oli: Olen rekrytoinut puolueeseemme paljon ammatillisella toisella asteella opiskelevia – En ole rekrytoinut puolueeseemme lainkaan ammatillisella toisella asteella opiskelevia. Vastausten keskiarvo oli 3,3. Tässä kysymyksessä vastaukset painottuivat lukuun neljä, jonka valitsi 45 prosenttia vastaajista.

Nuorisobarometrin (Myllyniemi 2012, 26-28) mukaan poliittisen aktiivisuuden voi enustaa jo peruskoulun päättötodistuksen arvosanojen perusteella. Mitä parempi keskiarvo, sen todennäköisempää on politiikkakiinnostus. Sen vuoksi poliittisten nuorisjärjestöjen vaikuttajilta kysyttiin, onko ammatillisen koulutuksen suosio vaikuttanut viestinnän kohdentamiseen. Voisihan ajatella, että kun paremman keskiarvon omaava opiskelija-aines ryhtyy suosimaan tiettyjä ammatillisen koulutuksen linjoja, rikkoo tämä myös perinteistä asetelmaa siitä, missä poliittisesti aktiiviset nuoret opiskelevat.

Jos samalla lukioon hakee vähemmän opiskelijoita, laskevat myös keskiarvovaatimukset, ja lukioihin tulee entistä enemmän niitä, jotka eivät lähtökohtaisesti ole kiinnostuneita politiikasta. Ainakaan toistaiseksi tätä trendiä ei ollut noteerattu poliittisissa nuorisjärjestöissä, sillä vain 9 prosenttia vastanneista kertoi tämän vaikuttaneen poliittisen viestinnän kohdentamiseen. Toisaalta kysymys oli ilmeisen vaikea, sillä 45 prosenttia vastanneista ei osannut sanoa, onko asialla ollut vaikutusta.

Taulukko 7. Ammatillisen koulutuksen suosion kasvun vaikutus viestinnän ja markkinoinnin kohdentamiseen poliittisissa nuorisjärjestöissä.

Kysymykseen liittyvinä kommentteina mainittiin muun muassa, että näkyminen ja oman toiminnan markkinointi oppilaitoksissa on hankalaa. Yksi vastaaja oli myös sitä mieltä, että nuoriso jakautuu poliittisesti entistä enemmän kahtia. Vastaajan mukaan lukio- ja korkea-asteen opiskelijat kannattavat pääasiassa kokoomusta ja vihreitä,

ammattikoululaiset perussuomalaisia ja keskustalaisia, ja SDP on hukassa molemmissa viiteryhmissä.

Kyselyssä oli mahdollisuus kertoa myös, millä tavalla oma järjestö on aktiivinen ammatillisella toisella asteella opiskelevien suuntaan. Esille nostettiin nuorisotakuuseen liittyvien asioiden ajaminen, aktiivinen yhteistyö ammattiyhdistysten kanssa, näkyminen messuilla ja tapahtumissa sekä ammattikohtaisten kysymysten esillä pitäminen. Lisäksi mainittiin ammatillisen koulutuksen laatu yhtenä sisältökysymyksenä, innostaminen järjestäytymiseen opiskelijoina sekä työllisyyteen liittyvien kysymysten esillä pitäminen.

Kyselyyn vastaajat saivat antaa myös yleisiä kommentteja järjestönsä viestinnästä. Keskustanuoret kertoivat uudistaneensa brändinsä vuonna 2012, johon oli liittynyt myös kotisivujen uudistaminen ja uusi logo. Perussuomalaiset nuoret olivat sitä mieltä, että heidän puolueensa ja nuorisojärjestönsä nousua ei olisi tapahtunut ilman sosiaalista mediaa. Yleisesti ottaen mainintoja tuli myös siitä, että poliittiset nuorisojärjestöt, opiskelijajärjestöt ja emopuolueet ovat itsenäisiä järjestöjä, vaikka tekevät paljon yhteistyötä.

4.3 Analyysia

Kyselyn tuloksista voi päätellä, että ammatillisella toisella asteella opiskelevat ovat hieman sivussa poliittisten nuoriso- ja opiskelijajärjestöjen viestinnästä. Osaksi se on ymmärrettävää siitä syystä, että osassa järjestöistä on tehty työnjakoa niin, että tämä ryhmä kuuluu vain puolueen nuorisojärjestön, mutta ei opiskelijajärjestön kohderyhmään.

Vajaa kolmasosa vastaajista kertoi kohdentavansa sosiaalisessa mediassa viestejä ammatillisella toisella asteella opiskeleville, mutta yhdellekään heistä ammatillisella toisella asteella opiskelevat eivät olleet se ryhmä, joka viestinnällä parhaiten tavoitetaan. Näin on siitä huolimatta, että vasemmistopuolueiden eli historiallisessa mielessä perinteisten työväenpuolueiden vastauksia oli painotetusti. Voi siis olettaa, että todellisuudessa ammatillisella toisella asteella opiskeleville suunnataan vielä vähemmän viestintää, kuin mitä tämän kyselyn pohjalta näyttää.

Osaksi kyse voi olla resurssien kohdentamisesta sinne, missä ne todennäköisimmin tuottavat tulosta. Tiedetään, että lukiossa opiskelevilla ja sen suorittaneilla on paremmat tietotaidolliset valmiudet ymmärtää yhteiskunnallista vaikuttamista, jolloin lukion käyneitä on helpompi myös mobilisoida jäseniksi ja aktiiveiksi. Samoin lienee helpompi lähestyä sellaisia ryhmiä, joiden elämästä itsellä on kokemusta. Esimerkiksi lukion käynyt tietää, millaista on olla lukiossa ja hänen on helpompi keskustella lukiolaisille tärkeistä asioista kuin ammatillisella toisella asteella opiskelevien asioista.

On myös mahdollista, että olemassa oleva tilanne ruokkii itseään. Poliittisten nuorisjärjestöjen toimintaan lähtevät aktiivisimmin mukaan nuoret, jotka opiskelevat lukiossa, ammattikorkeakoulussa tai yliopistossa. Tällöin on todennäköistä, että myös valtaosa heidän kaveripiiristään koostuu ihmisistä, jotka ovat lukiossa tai suorittamassa korkea-asteen opintoja. Tämä polarisoi entisestään ammatillisella toisella asteella opiskelevia tai työssä olevia nuoria kauemmaksi tästä aktiiviporukasta, joka koostuu pääosin korkeakoulussa olevista tai sinne pyrkivistä.

5 AMMATILLISELLA TOISELLA ASTEELLA OPISKELEVIEN POLITIIKKATIETÄMYS JA -NÄKEMYS

Nuorten politiikatietämystä ja kiinnostusta selvitettiin toiminnallisia menetelmiä ja sosiaalista mediaa käyttäen. Apuna tässä olivat Humanistisen Ammattikorkeakoulun opiskelijat Nurmijärven ja Tornion kampuksilta. Esittelimme aluksi lyhyesti hankkeen ja siirryimme sitten toiminnalliseen osuuteen, jonka aikana opiskelijaryhmät vastasivat myös Webropol-kyselyyn.

5.1 Vierailujen kulku

Ensimmäinen vierailu tehtiin 8.2.2013 Keudan ammattiopistoon, jossa vietimme aamupäivän ensimmäisen vuoden lähihoitajaopiskelijoiden kanssa. Neljä Humakin opiskelijaa Nurmijärven kampukselta teki ryhmätyötä Tutkiva ja kehittävä työote – kurssille. Minun roolini oli esitellä lyhyesti projekti, olla tukena tehtävien läpiviennissä

ja kerätä opiskelijoiden kommentteja tehtävien purun yhteydessä. Nuoria heräteltiin aiheeseen aluksi katsomalla Dimitri kuulee perussuomalaisista –videon (YouTube), joka tekee pilaa perussuomalaisiin liitetyistä asenteista. Päivän aikana näytettiin myös Tarja Halonen rap (YouTube) sekä Pekka Haaviston vaalikampanjaan liittynyt flash mob (YouTube). Kysyimme, mitä ajatuksia ne herättävät nuorissa.

Jaoimme opiskelijat neljään ryhmään, joissa oli 3-4 henkeä kussakin. Kukin ryhmä sai kaksi puoluetta ja heidän piti pohtia, mikä tapaturma tai onnettomuus kyseisen puolueen edustajalle todennäköisimmin tapahtuisi. Sen jälkeen ryhmät vastasivat Webropol-kyselyyn, jonka jälkeen he tutustuivat kahden puolueen nuorisjärjestön nettisivuihin ja Facebook-päivityksiin. Lopuksi nuorille esitettiin muutama kysymys, josta he muodostivat mielipidejanan ja näistä asioista keskusteltiin yhdessä.

Toinen vierailu tehtiin 12. helmikuuta Omnian ammattiopistoon, jossa olimme toisen ja kolmannen vuoden tarjoilijaopiskelijoiden kanssa. Humanistisesta Ammattikorkeakoulusta paikalla oli yhteensä kuusi opiskelijaa vetämässä päivän ohjelmaa. Aluksi näytettiin samat videot, jotka oli näytetty Keudalla. Sen jälkeen opiskelijat jaettiin pareittain suunnittelemaan menut eri puolueille. Teetimme myös samat mielipidejanat. Kun keskustelimme yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta, heräsi keskustelua eläinten suojelusta ja turkistarhauksesta. Ennen seuraavaa ryhmätyötä näytettiin videot myös turkistarhauksen lopettamista ajavasta mielenosoituksesta (YouTube) ja kadunvaltauksesta (YouTube).

Toista ryhmätyötä varten jaoimme opiskelijat kolmeen ryhmään, kussakin oli kolme henkilöä. Kunkin ryhmän tuli miettiä, minkä asian puolesta he haluaisivat vaikuttaa ja millä keinoin. Kysyimme myös nuorten mielipidettä siitä, ajaako jokin puolue kyseistä asiaa.

Tornion humakilaisten kanssa vierailtiin 11.4. Lappian ammattiopistolla, jossa oltiin koko päivä. Aamupäivällä kohteena olivat leipuri-kondiittorialan kolmasluokkalaiset ja sähköalan toisen vuoden opiskelijat. Ruuan jälkeen jatkoimme ohjelmaa leipuri-kondiittoriopiskelijoiden kanssa. Koska olimme koululla koko päivän, ohjelmaa oli varsin paljon. Aamupäivällä opiskelijat aloittivat vastaamalla webropol-kyselyyn. Sitten heidät aktivoitiin mielipidejanalla, jonka jälkeen he tutustuivat noin viiden hengen

ryhmissä poliittisiin nuorisjärjestöihin sosiaalisessa mediassa. Kullakin ryhmällä oli kaksi puoluetta. Tämän jälkeen ryhmät piirsivät saamansa mielikuvan perusteella kunkin puolueen tyypillisen poliitikon.

Iltapäivällä leipuri-kondiittoriopiskelijat miettivät yhteiskunnallisia epäkohtia ja tekivät ryhmissä jähmetetyn patsaan, joka esitti tätä epäkohtaa. Muiden tuli arvata, mikä epäkohta on kyseessä. Tämän jälkeen keskustelimme erilaisista tavoista vaikuttaa asioihin. Päivän päätteeksi ryhmät suunnittelivat oman puolueen.

5.2 Toiminnallisin menetelmin saatu tieto

Tarja Halonen rapista yksi lähihoitajaopiskelija tunnisti Jutta Urpilaisen. Lisäksi lähihoitajaopiskelijat sanoivat, että jotenkin tämä liittyy Tarja Haloseen. Nuoret olivat sitä mieltä, että video on suunnattu nuorille, mutta se ei toimi, koska yrittäminen menee yli ja siitä tulee teennäinen vaikutelma. Tarjoilijaopiskelijat pitivät videota epäselvänä, teennäisenä ja omituisena. Yksi opiskelijoista sanoi, että videossa on tutun näköisiä poliitikkoja, mutta hän ei muista heidän nimiään. Kukaan tarjoilijaopiskelijoista ei tiennyt tai ei saanut sanottua, minkä puolueen ehdokas Halonen oli ollut.

Dimitri-videota pidettiin yleisesti ottaen hauskana ja naurettavana, lähinnä vitsinä. Tosin yksi tarjoilijaopiskelija oli sitä mieltä, että video ei ole hauska. Haaviston vaalikampanjavideon liittyen nuoret kommentoivat, että flash mob ei saisi ainakaan heitä muuttamaan äänestymiskäyttäytymistään.

Lähihoitajaopiskelijoiden näkemys puolueiden todennäköisimmistä tapaturmista ja onnettomuuksista olivat seuraavat: perussuomalaisten Timo Soini saisi sydänkohtauksen, koska hän näyttää siltä, että on syönyt liikaa. Vasemmistoliittolaiset joutuisivat onnettomuuteen kääntyessään aina vasemmalle, sillä vasemmalle kääntyminen on vaarallista. Keskustalainen joutuisi traktorin tai puimurin yliajamaksi tai sitten lehmän potkaisemaksi. Vihreitä purisi punkki koska he olisivat rämpineet heinikossa, koska olisivat halunneet tehdä uudistuksia luonnonsuojeluun. Kokoomusnuorilla paperi viiltäisi sormeen kokouksessa. Muista eduskuntapuolueista opiskelijat eivät osanneet sanoa mitään, koska kukaan ryhmässä ei tuntenut näitä puolueita eivätkä opiskelijat

saaneet mitään irti myöskään näiden puolueiden nimistä. Näkemyksissä tulivat esiin puolueisiin liitetyt stereotyypit. Jotain siis tiedettiin, vaikka aluksi ei siltä näyttänyt.

Yleiskommentit poliittisten nuorisjärjestöjen kotisivuista olivat, että ne olivat tylsiä, mitäänsanomattomia ja vaikeasti ymmärrettäviä. Lähihoitajaopiskelijoiden mukaan sivuilla oli paljon tekstiä ja vaikeita sanoja. Niistä jäi se vaikutelma, ettei niitä ollut suunniteltu nuorille vaan viisikymmentävuotiaille ja sellaisille, jotka jo valmiiksi tietävät paljon politiikasta. Nuoret sanoivat, etteivät tulisi käyneeksi näillä sivuilla itse.

Nuorilta saatuja puoluekohtaisia kommentteja olivat:

”SDP:n sivuilla puhutaan rahasta, työstä ja ongelmista, ei mitään positiivista.”

”RKP:lla ei ole kunnon fb-juttua, ne on varmasti tosi hyljeksittyjä ja unohdettuja.”

”Keskusta hyväksyy kaikki sellaisina kuin he ovat.”

”Monikulttuurisuus häviäisi nopeasti jos perussuomalaiset tulisi.”

”Vihreillä on kiva kuva fb-sivuilla: poro.”

Vaikuttamiskeinoista lähihoitajaopiskelijat tiesivät äänestämisen, mielenosoitukset ja elämäntavoilla vaikuttamisen. Opiskelijat kokivat, että keski-ikäisenä on helpompi vaikuttaa, koska sen ikäisiä kuunnellaan. Yksi näkemys oli myös se, että vanhemmat ihmiset ajattelevat, että nuoret eivät tiedä mitään. Opiskelijat kokivat, että kukaan ei kuuntelisi nuoria, jos he yrittäisivät vaikuttaa johonkin. Niillä nuorilla, jotka haluavat vaikuttaa, voisi kuitenkin olla eniten intoa. Toisaalta nuoret olivat sitä mieltä, että vaikuttaminen vie todella paljon aikaa.

Tarjoilijaopiskelijoilla oli samankaltaisia kommentteja. He sanoivat myös, että äänestämisen ei auta mitään, koska puolueet tekevät lupauksia, joita eivät kuitenkaan täytä. He kokivat myös, että omalla alalla ei voi vaikuttaa asioihin, koska ”joku Päivi Räsänen päättää, ettei missään saa dokaa”. Omalla alalla he haluaisivat vaikuttaa siihen, että baareihin syntyisi oikeaa ruokakulttuuria ja että yhdentoista jälkeen illalla voisi tilata muutakin ruokaa kuin vain pikaruokaa. Vaikuttamisesta he sanoivat, että koulussa luokan puheenjohtaja voi vaikuttaa kouluruokaan tai viihtyvyyteen. Yhdellä opiskelijalla oli kaksoiskansalaisuus. Hän kritisoi sitä, että Suomessa voi äänestää vain ihmisiä, kun taas Sveitsissä voi äänestää esimerkiksi siitä, rakennetaanko stadion.

Tarjoilijaopiskelijat suunnittelivat seuraavanlaiset menut kuudelle puolueelle:

Kristillisdemokraatit – ”Tuli vain kirkkomeininki mieleen”

Alkuruoka: Ehtoollisleipä ja –viini

Pääruoka: Verinen pihvi

Jälkiruoka: Pulla ja kahvi

Vihreät – ”Tuli mieleen kaikki vihreät jutut”

Alkuruoka: Vihersalaatti

Pääruoka: Ahventa ja luomuviiniä

Jälkiruoka: Marjoja

SDP – ”Meitä ei kiinnosta, mitä ne syö”

Alkuruoka: Pinaattikeitto

Pääruoka: Lihapullat ja muusi

Jälkiruoka: Vaniljakiisseli

Perussuomalaiset – ”Tarvitaan lisää kulttuuripohjaa, siksi otettiin kaikki ruuat ulkomailta”

Alkuruoka: Borssikeitto

Pääruoka: Kreikkalainen salaatti

Jälkiruoka: Creme brulee

Kokoomus – ”Ne on niin perus, sellaisia suomalaisia, eikä me oikein tiedetä niistä mitään”

Alkuruoka: Vihreä salaatti

Pääruoka: Nakit ja perunamuusi ruskealla kastikkeella

Jälkiruoka: Suklaajäätelö, vadelmakastike ja kirsikkalikööri

Keskusta – ”Ne vaan tuli”

Alkuruoka: Perunakurpitsakeitto ja sherry

Pääruoka: Vuohenjuustokanaa ja kasviksia

Jälkiruoka: Marjapiiras vaniljakastikkeella ja vodkashotit

Tarjoilijaopiskelijoiden näkemys mielenosoituksista oli se, että niillä ei saa vaikutettua mihinkään, vaan se ainoastaan häiritsee ihmisiä, jotka kulkevat nokka pystyssä ohi. Yksi opiskelijoista oli sitä mieltä, että suomalaiset mielenosoitukset ovat liian rauhallisia ja että niissä pitäisi riehua enemmän ja polttaa autoja. Kadunvaltauksesta nuoret totesivat, että ainakin bileet ovat kiva tapa vaikuttaa.

Tarjoilijaopiskelijaryhmistä ensimmäinen sanoi haluavansa vaikuttaa eläinten oikeuksiin, koska eläimet ovat ihania. Keinoiksi he luettelivat kasvissyönnin, boikotit, Anima-liassa toimimisen sekä lahjoitusten antamisen sille, adressin allekirjoittamisen ja koddittomien koirien ottamisen omaksi. He sanoivat, että mikään puolue ei aja eläinten oikeuksia ainakaan korostetusti.

Toinen ryhmä halusi edistää samaa sukupuolta olevien oikeutta avioliittoon. Opiskelijat olivat sitä mieltä, että televisiossa pitäisi järjestää uusi homoilta, koska ensimmäinen oli mennyt huonosti. Ohjelmassa poliitikkojen homovastaiset puheet aiheuttivat massaeroamisen kirkosta (Yle uutiset 21.3.2013). Opiskelijat sanoivat, että keskusteluun pitäisi saada paremmat tyypit sekä joku tunnettu kirkon edustaja, joka kertoisi, että homous ei oikeasti ole kristinuskoa vastaan. Ryhmä uskoi, että vihreät ajaa parhaiten tätä asiaa. He sanoivat, että Sauli Niinistö ei ole puolesta eikä vastaan, sillä hän ei kieltänyt homojen tanssimista linnan juhlissa, mutta ei ottanut selvästi kantaa puolestakaan.

Kolmas ryhmä näki tärkeänä vähentää autojen aiheuttamia päästöjä. He perustaisivat Facebook-yhteisön, jossa ihmisiä informoitaisiin aiheesta ja siihen liittymistä tapahtumista. Liikkeen nimi olisi Autot alas. Yhteisössä voisi myös keskustella aiheesta. Muina vaikuttamiskeinoina opiskelijat näkivät flash mobin, mielenosoitukset ja moottoritien valtauksen. He olivat sitä mieltä, että vihreät ajaa parhaiten tätä asiaa.

Torniossa tehtiin aamulla mielipidejana, jossa esitettiin väittämiä ja opiskelijat menivät mielipiteensä mukaiselle paikalle. Kunkin kysymyksen jälkeen paria opiskelijaa pyydettiin perustelemaan mielipiteensä tai kertomaan mitä ajattelee kyseisestä asiasta. Alla oleva taulukko kertoo vastausten jakautumisesta. Täytyy kuitenkin huomioida, että prosenttiluvut eivät ole täsmällisiä, vaan otettu silmämääräisen jakauman mukaan. Kysymyksiä oli paljon enemmän, kuten ”väsyttääkö” ja ”onko opintotuki mieles-

täsi riittävä”, mutta poimin taulukkoon vain ne, jotka liittyivät opinnäytetyön aiheeseen.

EI	EHKÄ/JOSKUS	KYLLÄ	
35	5	60	Seuraatko uutisia
70	0	30	Osaatko nimetä kolme poliitikkoa
60	0	40	Oletko kirjoittanut nimen adressiin
60	0	40	Pitäisikö äänestyksen alaikäraja laskea kuuteentoista
40	10	50	Tunnetko pystyväsi vaikuttamaan yhteiskunnallisiin asioihin

Taulukko 8. Mielpidejangan yhteiskunnallisiin asioihin liittyvien vastausten prosentuaalinen jakautuminen Tornion opiskelijaryhmässä.

Pyysimme niitä opiskelijoita, jotka sanoivat osaavansa nimetä kolme poliitikkoa, kertoamaan, keitä he tuntevat. Opiskelijat mainitsivat Jyrki Kataisen, Jutta Urpilaisen, Timo Soinin, Teuvo Hakkaraisen ja Simo Rundgrenin (Kolarista lähtöisin oleva kansanedustaja, kesk).

Tutustuimme poliittisiin nuorisjärjestöihin pääasiassa kotisivujen ja Facebookin avulla. Keskustan osalta opiskelijat katsoivat myös Flickr-palvelusta löytyviä valokuvia. Poliittisten nuorisjärjestöjen viestinnästä tuli seuraavia kommentteja ja mielikuvia: ”KD-nuorilla on kankeat sivut ja niissä ei ole mitään nuorille. Ne on uskonnollisia ja joku aktiivi on ihmisoikeuksien puolesta. Yllättävää, että ne kannattaa painin pitämistä olympialajina.” (Sari Essayah otti kantaa asian puolesta.)

”Vihreiden sivut on tylsät, ei kiinnosta, koska politiikka ei kiinnosta. Siellä oli Jani Toivolan kuva.”

”Demarinuorten blogit ei ole kiinnostavia, mutta on ne kuitenkin kiinnostavampia kuin perussuomalaisten. SDP:tä äänestää rikkaat, jotka on kiinnostuneita ekonomiasta, koulutusasioista ja nuorten asioista.”

”Perussuomalaiset on juntteja.”

”Svensk Ungdomin sivuilta oli vaikea löytää suomenkielistä tekstiä.”

”Keskustanuoret on kuvien perusteella ihmeen vanhaa porukkaa. Ainakin ne syö paremmin kuin me. Sitä me vähän ihmeteltiin, et mitä Supermario ja Rölli tekee niissä kuvissa.”

”Kokoomuslaiset on vastuullisia, demokraattisia, sivistyneitä ja isänmaallisia.”

Tämän jälkeen opiskelijat esittelivät oman näkemyksensä siitä, millainen olisi kunkin puolueen tyypillinen poliitikko, keksitty hahmo. Kristillisdemokraatin nähtiin olevan nutturapäinen 25-40-vuotias nainen, joka pukeutuu arvokkaasti ja jolla on kaulassaan ristiriipus. Hänen ammatinsa on joko sihteeri tai esimies. Siviilisäädyltään hän on sinkku ja hänen lempiruokaansa ovat kaalikääryleet.

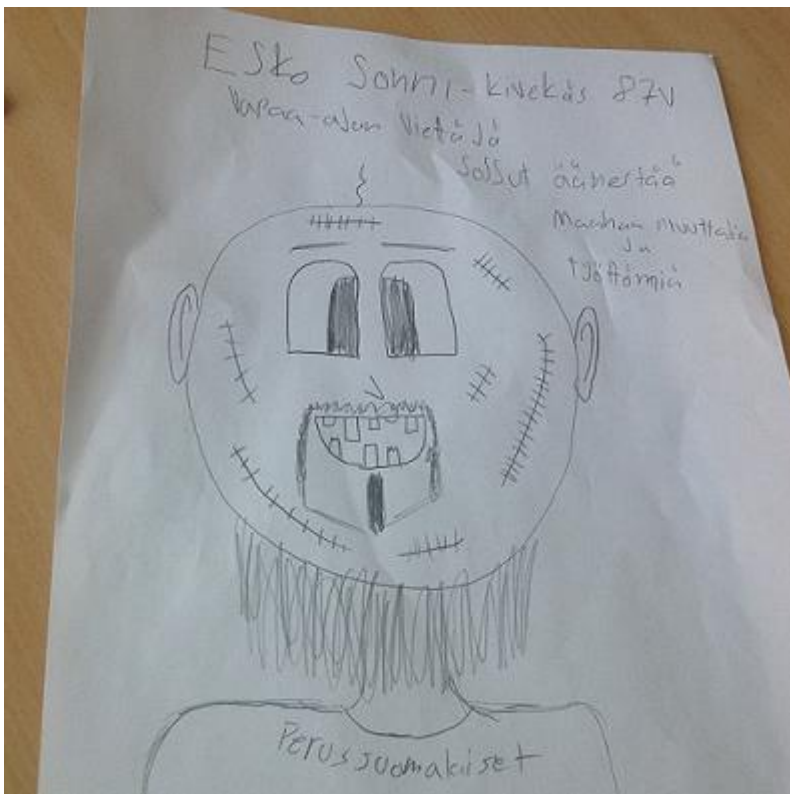
Kuva 4. Konditoria- ja sähköalan opiskelijoiden näkemys tyypillisestä kristillisdemokraattisesta poliitikosta.

Vihreistä tuli ryhmän sisällä kaksi eri näkemystä. Kondiittoriopiskelijoiden mielestä tyypillinen vihreä poliitikko on 30-vuotias mies, joka on yrittäjä ja kiireinen sinkku. Hänellä on silmälasit, parta ja iso vihreä kravatti. Hän on myös kalju. Sähköalan opiskelijoiden mielestä hän on homoseksuaali mies, joka elää Kelan rahoilla. Hän harrastaa shakin peluuta, koska tylsät ihmiset tekevät niin.

SDP:n tyypilliseksi poliitikoksi oli kehitelty 30-vuotias Sirpa Arvo, joka on sihteeri. Hän on absolutisti, sinkku ja asuu Helsingin Pasilassa. Hän harrastaa zumbaa ja muita

naisten jumppia, ja hänellä on kolme kissaa. Hänellä on nuttura, silmälasit, jakkupuku, salkku ja paljon huulipunaa.

Perussuomalaiseksi poliitikoksi oli kehitelty 87-vuotias Esko Sonni-Kivekäs, joka on päätoiminen vapaa-ajan viettäjä. Hänellä on parta ja yksi hius, kasvoilla on paljon arpia. Hän ajaa maahanmuuttajien ja työttömien asiaa, ja häntä äänestävät sosiaaliturvatuen varassa elävät.

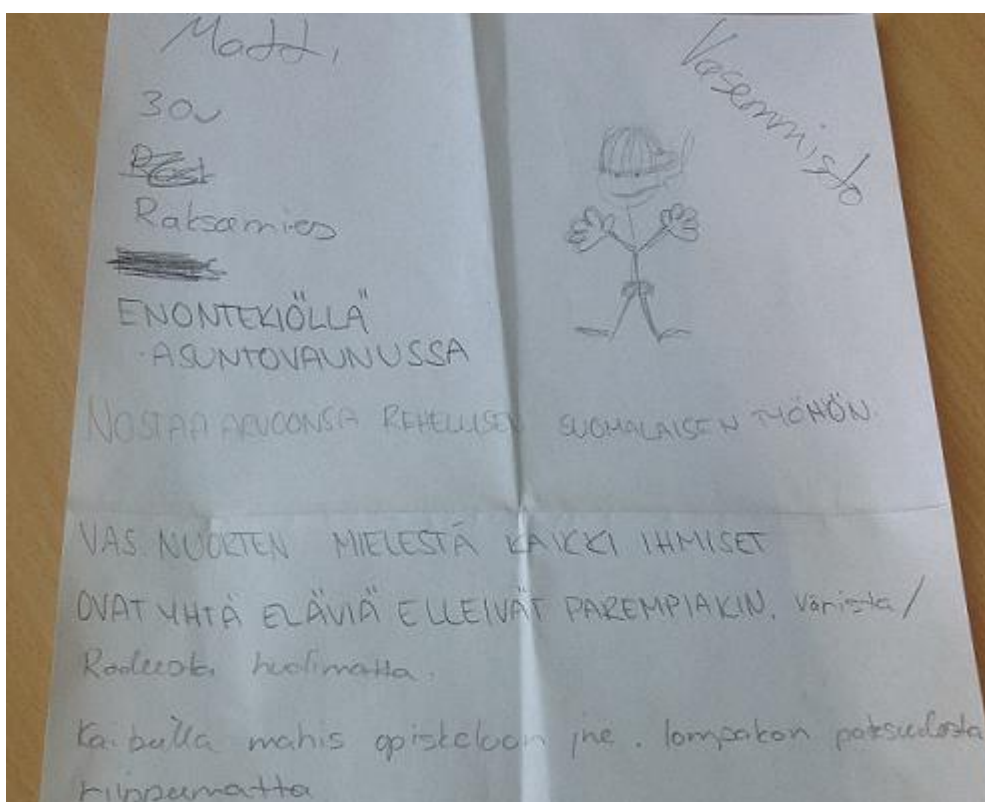
Kuva 5. Konditoria- ja sähköalan opiskelijoiden näkemys tyypillisestä perussuomalaisesta poliitikosta.

RKP:lle tyypillisenä poliitikkona nähtiin 20-vuotias kosmetologi Carl Gustafsson, joka harrastaa telinevoimistelua. Hän pukeutuu napapaitaan. Hän on alun perin Ruotsista ja kannattaa samaa sukupuolta olevien avioliittoja.

Keskustan poliitikko on Jarppi Jänö, 25-30-vuotias maanviljelijä, joka harrastaa metsästystä. Hänellä on kädessään talikko, ja hän on pukeutunut lippikseen, raitapaitaan ja saappaisiin. Hän ajaa maaseudun etua ja lähipalveluita.

Tyypillinen kokoomuspoliitikko on 40-vuotias Henrik, joka on porvari ja liikemies. Hän on rikas ja asuu linnassa. Hänellä on silinterihattu päässä ja rahasalkku mukanaan.

Vasemmistoliiton poliitikko on 30-vuotias Matti, joka on tavallinen tallaja. Hän on enontekiöläinen rakennusmies, joka asuu asuntovaunussa. Hänellä on kypärä päässä, työhanskat kädessä ja tupakka suussa. Hän arvostaa rehellistä suomalaista työtä.

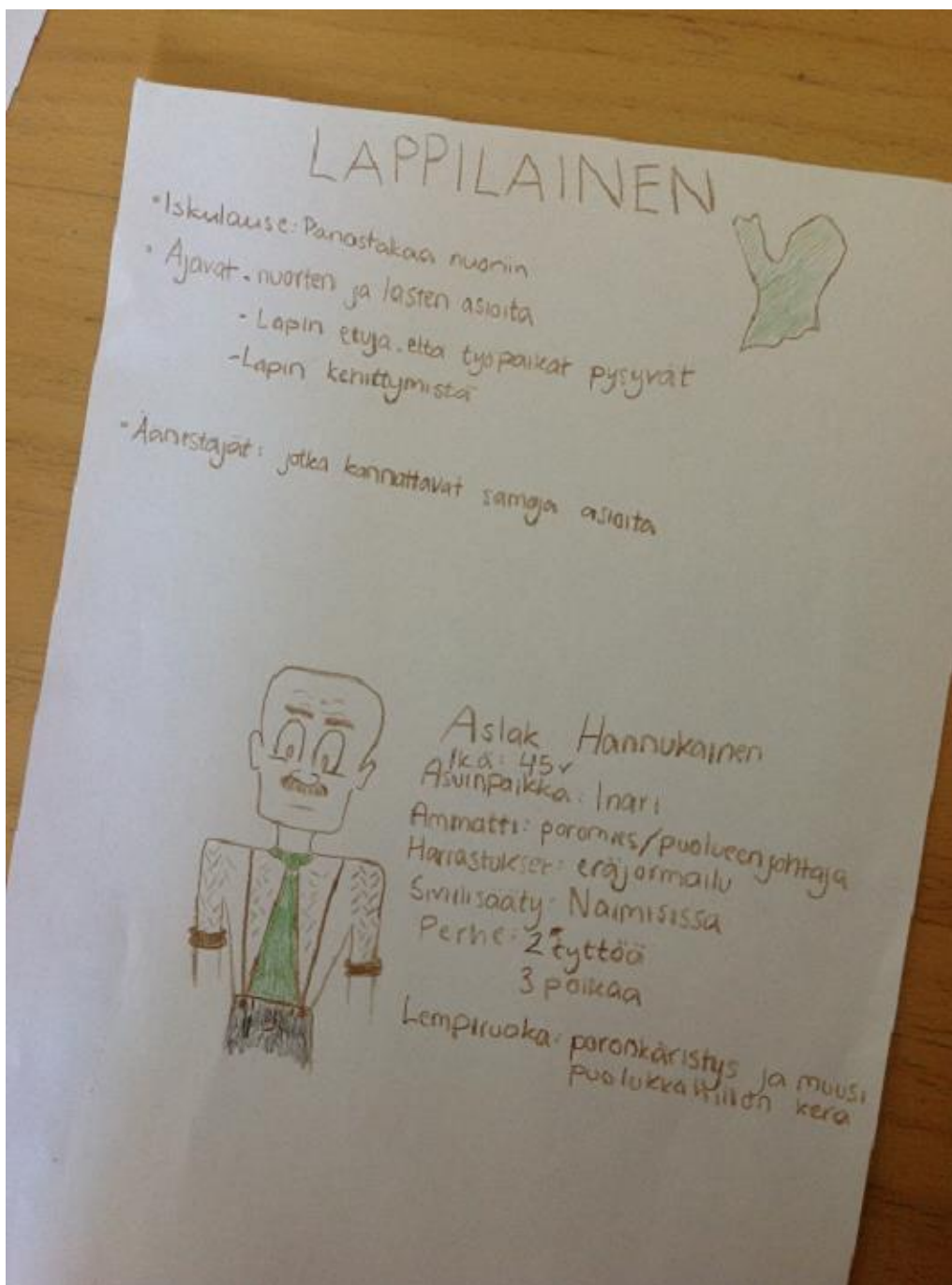
Kuva 6. Konditoria- ja sähköalan opiskelijoiden näkemys tyypillisestä vasemmistopoliitikosta.

Opiskelijoiden esille tuomia epäkohtia ja huolia olivat kouluympäristön heikko viihtyisyys, Pohjois-Korean tilanne ja siivoojien työn aliarvostus. Keskustelimme keinoista, joilla epäkohtiin voi vaikuttaa. Vaikuttamiseen liittyvinä asioina opiskelijat osasivat mainita oppilaskunnan, äänestämisen, mielenosoitukset ja lakot.

Nuorten näkemys oli se, että mitä enemmän jossakin mielenosoituksessa rikotaan paikkoja ja tapahtuu vahinkoa, sitä enemmän julkisuutta asialle saadaan, mikä ei ole oikein. Yhtäkään nuorista ei kiinnostanut asettua ehdokkaaksi kunnallisvaaleissa.

Syiksi he sanoivat, että siihen menee liian paljon aikaa, asialle pitäisi omistautua, ja että he eivät tiedä tarpeeksi niistä asioista, sillä ne ovat vaikeita.

Lopuksi nuoret perustivat ryhmissä omat puolueet. Yksi niistä oli Lappilainen, joka ajaa Lapin alueen kehittymistä, työpaikkojen pysymistä alueella sekä lasten ja nuorten asioita. Puolueen iskulause on Panostakaa nuoriin.

Kuva 7. Torniolaisten ammatillisella toisella asteella opiskelevien suunnittelema puolue Lappilainen ja sen puheenjohtaja Aslak Hannukainen.

Torniossa oli havaittavissa tyytymättömyyttä siihen, että poliittiset päätökset tehdään kaukana ja että niitä tekevät ihmiset, jotka ovat pääasiassa Etelä-Suomen kaupungeista. Tyytymättömyys saattaa johtua osittain ajankohdasta, sillä alueelle oli osunut useampi ikävä päätös esimerkiksi ammattikoulujen ja ammattikorkeakoulujen aloituspaikkojen vähentämisestä Kemi-Torniossa.

Toinen puolue on Nimettömät. He ajavat tasa-arvoista palkkaa kaikille, sekä lisää valtaa opettajille ja kiusaamisen poistamista kouluista. Heidän sloganinsa oli Vaikuttaa vaikuttaa.

Kolmas puolue oli JSJ Nuoret, jonka ajamia asioita olivat rauha, tasa-arvo sekä nuorten työttömien ja opiskelijoiden asiat. Heidän mottonsa oli: Nuorissa on tulevaisuus.

Toiminnallisten päivien perusteella voi sanoa, että ammatillisella toisella asteella opiskelevat tiesivät hyvin vähän politiikasta, esimerkiksi lähihoitaja- ja tarjoilijaopiskelijoista valtaosa ei osannut nimetä yhtään poliitikkoa Kokoomuksesta eikä SDP:stä. Valtaosa opiskelijoista ei osannut myöskään profiloida, minkä tyyppisiä asioita eri puolueet ajavat. Osa nuorista ei ollut lainkaan kiinnostuneita yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta, erityisesti tämä tuli esille sähköalan ryhmän kohdalla.

5.3 Kyselyn tulokset ja analyysia

Ammatillisella toisella asteella opiskelevat vastasivat ryhmissä Webropol-kyselyyn, jossa kartoitettiin nuorten politiikkatietämystä ja asenteita sekä sitä, miten he tunnistavat puolueiden visuaalisia ilmeitä. Tähän kyselyyn vastasi yhteensä 18 ryhmää, joissa kussakin oli 3-5 opiskelijaa. Näistä ryhmistä viisi koostui sähköasentajaopiskelijoista, neljä tarjoilijaopiskelijoista, viisi konditoria-alan opiskelijoista ja neljä lähihoitajaopiskelijoista.

Kysely sisälsi kultakin puolueelta yhden Facebook- tai Twitter-päivityksen, ja nuorten tuli päätellä, minkä puolueen päivitys on kyseessä. Päivityksiin oli pyritty valikoimaan sellaisia, jotka olivat erityisesti nuoria ja ammatillisella toisella asteella opiskelevia lähellä. Puolueiden imagoa selvitettiin tehtävässä, jossa piti yhdistää adjektiiveja eri puolueisiin. Sen jälkeen tehtävänä oli päätellä, mikä logo tai visuaalinen ilme on kun-

kin puolueen kuvastoa. Tähän otettiin mukaan vain sellaiset logot, joissa ei ollut puolueen tekstiä nimenä tai josta sen sai helposti pois. Opiskelijoita pyydettiin myös yhdistämään adjektiiveja eri puolueisiin. Yhden adjektiivin saattoi halutessaan liittää vaihtoehtoon ”ei kukaan”. Lopuksi kysyttiin vielä, mikä puolue ajaa parhaiten ammatillisella toisella asteella opiskelevien asiaa ja pyydettiin perusteluita.

Opiskelijat yhdistivät adjektiiveja eri puolueisiin. Muodostaessani tämän perusteella taulukkoa puolueiden imagosta ammatillisella toisella asteella opiskelevien silmin, huomioin kunkin puolueen osalta ne vastaukset, jonka vähintään kolme ryhmää oli yhdistänyt tiettyyn puolueeseen. Adjektiivit ovat taulukossa siinä järjestyksessä kuin ne ovat saaneet mainintoja. Osalla puolueista oli vastauksissa enemmän hajontaa kuin toisilla. Huomion arvoista on se, että usea ryhmä oli sitä mieltä, että yksikään puolue ei ole vastuunkantaja tai rehellinen.

SDP	Demokratian vahvistaja, solidaarinen, yrittäjähenkkinen
PS	Rehellinen, yrittäjähenkkinen
KD	Solidaarinen, lähimmäinen
KESK	Yrittäjähenkkinen, lähimmäinen, vastuunkantaja
VAS	Suvaitsevainen, vastuunkantaja
RKP	Vapaamielinen, demokratian vahvistaja
VIHR	Vapaamielinen, suvaitsevainen
KOK	Yrittäjähenkkinen, suvaitsevainen, solidaarinen
EI KUKAAN	Vastuunkantaja, rehellinen

Taulukko 9. Ammatillisella toisella asteella opiskelevien näkemys puolueiden imagosta.

Yrittäjähenkisimpänä nuoret pitivät keskustaa ja sen jälkeen kokoomusta. Vapaamielisyyden osalta kärkisijan sai RKP ja sen jälkeen vihreät. Vahvana demokratian vahvistajana nähtiin SDP ja rehellisenä perussuomalaiset. SPD ja KD saivat yhtä paljon pisteitä solidaarisuuden osalta. Lähimmäiseksi koettiin ensisijaisesti keskusta ja sen jälkeen KD. Vasemmistoliitto sai eniten pisteitä vastuunkantajana, sen jälkeen tasapistein olivat keskusta ja ei kukaan. Suvaitsevaisimpana nähtiin vasemmistoliitto ja sen jälkeen kokoomus.

Huomionarvoista on se, että ammatillisen toisen asteen opiskelijat ovat liittäneet SDP:hen yrittäjähenkisyyden ja kokoomukseen solidaarisuuden, jota näiden puolueiden oma viestintä ei korosta. Saattaa olla niin, että Jyrki Kataisen ja Jutta Urpilaisen

esiintyminen samoihin asioihin liittyen on hämärtänyt heidän edustamiensa puolueiden eroja. Toinen vaihtoehto on, että ammatillisella toisella asteella opiskelevien tietämys puolueista on huono eivätkä he erota niitä toisistaan, olivat ne samassa hallituksessa tai eivät.

Lisäksi voi pohtia, minkä verran puolueiden harrastama mielikuvamarkkinointi on vaikuttanut asiaan. Imagon ja mielikuvien markkinointi pyrkii tuotteistamaan politiikkaa ja muovailemaan henkilökuvia, jolloin poliittinen sanoma jää taka-alalle tai sitä saateetaan jopa hämärtää vastapuolelta lainatuin tunnuksin (Kiuru 2013, 49). Myös media luo mielikuvia puolueista ja niiden keulakuvista. Kun lisäksi puolueet eivät ole nykyisin selkeästi oikeisto-vasemmisto-skaalalla profiloituneita, voi puolueiden eroja olla vaikea hahmottaa.

Puolueiden logojen tai visuaalisen ilmeen yhdistäminen osoittautui vaikeaksi tehtäväksi. Mukaan otettiin vain sellaiset logot ja visuaaliset ilmeet, joissa puolueen nimeä ei näkynyt tai josta se oli helposti poistettavissa. Tällaisia löytyi SDP:ltä, keskustalta, vasemmistoliitolta, RKP:ltä ja kokoomukselta. Karkeasti arvioiden voi sanoa, että Kokoomuksen leijonalogoa luultiin pääasiassa perussuomalaisten logoksi ja keskustan neliapilalogoa vihreiden logoksi.

RKP:n leppäkerttulogon osalta jakauma oli suurempaa. Neljä ryhmää osasi yhdistää logon oikeaan puolueeseen, mutta viisi ryhmää yhdisti sen vihreisiin, kolme keskustaan ja kolme vasemmistoliittoon. Neljä ryhmää osasi liittää vasemmistoliiton sateenkaarilogon oikeaan puolueeseen, mutta neljä ryhmää luuli sitä RKP:n logoksi, neljä kristillisdemokraattien ja kolme SDP:n logoksi. Seitsemän ryhmää yhdisti SDP:n visuaalisen ruusuilmeen oikeaan puolueeseen, mutta viisi ryhmää liitti sen keskustaan.

Poliittisten nuorisojärjestöjen Facebook-päivityksiä oli kyselyssä kolme ja vastausvaihtoehdoksi oli annettu kaikki eduskuntapuolueet. Kokoomukselta oli otettu päivitys, joka liittyi kannanottoon, jossa vastustettiin ammattikoulupaikkojen vähentämistä Lapissa ja Pohjois-Karjalassa. Yksikään ryhmä ei yhdistänyt tätä kokoomukseen. Kolmasosa ryhmistä luuli tätä perussuomalaisten päivitykseksi, viisi keskustan ja neljä ryhmää vasemmistoliiton päivitykseksi.

Keskustanuorten päivityksessä otettiin kantaa siihen, mitä nuoret tarvitsevat työllistykseen. Kuvassa oli akrobaatteja ja yleisö istui eduskuntatalon portailla. Neljätoista ryhmää kahdeksastatoista oli sitä mieltä, että kyseessä on vihreiden päivitys. Vain yksi ryhmä liitti tämän päivityksen keskustanuoriin.

nuoret

Nuoret tarvitsevat työllistykseen tukevia kotijoukkoja ja luottavia työnantajia. Tästä kirjoittaa Elina Tillikainen nuorten blogissa: <http://www.nuoret.fi/blogi/nuorisoty%C3%B6tt%C3%B6myyden-v%C3%A4hent%C3%A4minen-osa-syrj%C3%A4ytymisen-ehk%C3%A4isy%C3%A4>

Like · Comment · Share · 2 hours ago ·

Kuva 8. Tämä keskustanuorten päivitys yhdistettiin pääasiassa vihreisiin nuoriin ja opiskelijoihin.

Demarinuorten päivityksessä puhuttiin solidaarisuuden sanoman levittämisestä Next Step –messuilla. Tämä oli parhaiten yhdistetty päivitys. Kolmasosa ryhmistä liitti sen oikeaan puolueeseen. Hajontaa oli kuitenkin reilusti, sillä viisi ryhmää luuli tätä kristillidemokraattien päivitykseksi, kaksi vihreiden, kaksi vasemmistoliiton ja kaksi ryhmää kokoomuksen päivitykseksi.

Twitter-päivitysten osalta parhaiten tunnistettiin Svensk ungdom, jonka päivitys liittyi Jyväskylässä tapahtuneeseen puukotukseen. Neljätoista ryhmää liitti tämän oikeaan puolueeseen. Tehtävää lienee helpottanut se, että päivitys oli ruotsiksi.

Kuva 9. Valtaosa ammattiin opiskelevista yhdisti tämän päivityksen RKP:hen.

Toiseksi parhaiten tunnistettiin perussuomalaisten nuorten puheenjohtajan Simon Elon kommentti siitä, että presidentin valtaoikeuksia tulisi lisätä. Kolmasosa ryhmistä arvasi tämän olevan perussuomalaisten päivitys. Neljä ryhmää yhdisti tämän kokoomukseen.

Vihreiden nuorten ja opiskelijoiden päivityksessä otettiin kantaa perustulon puolesta. Vain yksi ammatillisella toisella asteella opiskelevien ryhmä tunnisti tämän vihreiden teemaksi. Enimmäkseen tätä luultiin perussuomalaisten (5 ryhmää), vasemmistoliiton (4) ja keskustan (4) päivitykseksi.

Kuva 10. Tämän vihreiden nuorten Twitter-päivityksen yhdisti oikeaan puolueeseen vain yksi ryhmä.

Samoin vasemmistoliiton puheenjohtaja Li Anderssonin päivityksen liitti puolueeseen vain yksi ryhmä. Päivityksessä Andersson harmitteli sitä, että julkinen keskustelu pyörii kakan ja äärioikeiston ympärillä. Tämä päivitys yhdistettiin pääasiassa vihreisiin (5) ja sosialidemokraatteihin (5).

Kaikkein huonoimmin tunnistettiin kristillisdemokraattien päivitys, jota yksikään ryhmä ei yhdistänyt tähän puolueeseen. Päivityksessä KD-nuorten puheenjohtaja Lauri Kangasniemi otti kantaa siihen, mitä on konservatismi. Enimmäkseen tätä päivitystä luultiin SDP:n (6), kokoomuksen (5) ja vihreiden (5) päivitykseksi.

Kuva 11. Lauri Kangasniemen Twitter-päivitystä ei osattu liittää kristillisdemokraatteihin.

Lopuksi opiskelijoilta kysyttiin avoimena kysymyksenä, mikä puolue ajaa parhaiten ammatillisella toisella asteella opiskelevien asioita. Vastaukseen pyydettiin myös perusteluita, mutta läheskään kaikissa vastauksissa niitä ei ollut. Keskusta sai neljä mainintaa, perussuomalaiset kolme ja vihreät kaksi. RKP:ta, KD:ta ja kokoomusta ei mainittu kertaakaan.

Toisaalta voidaan miettiä, onko keskusta tämän kilpailun todellinen voittaja, sillä osassa vastauksista näkyi tietämättömyys puolueista. Tässä esimerkkinä kaksi sellaista vastausta:

”Keskusta koska ne on kivoja ja keskustassa on paljon kouluja 😊”.

”Keskusta. Koska sanasta tulee mieleen kaupunki, ja siitä tulee mieleen suuret opiskelumahdollisuudet.”

Samoin voi pohtia, onko seuraava vastaus laitettu vitsinä:

”Viherpeukat. Koska vihreä on paras ja homo.”

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Ammattikouluvierailuista saatu kokemus viittaa siihen, että ensimmäisen ja toisen vuoden opiskelijoille yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen liittyvät asiat ovat vieraita, vaikeita ja kaukaisia. Ensimmäisen vuoden opiskelijoiden osalta törmäsimme myös siihen, että mielipidettä ei ole, tai opiskelijat eivät välttämättä uskalla tai halua sanoa sitä. Tämä voi liittyä siihen, että luokkakaverit ovat vielä osittain vieraita tai että ryhmän dynamiikka on tietynlaisessa elämistilassa ja oma rooli sen sisällä on epäselvä. Oma asemaa ei ehkä haluta riskeerata sanomalla jotain ”tyhmää” tai edustamalla

”väärää” mielipidettä, varsinkaan kun poliittisen tietämyksen osoittaminen ei välttämättä lisää arvostusta.

Sen sijaan opiskelijat, jotka ovat 17-18-vuotiaita, ovat potentiaalisempaa ryhmää aiheen käsittelyyn, sillä heille äänestäminen alkaa olla ajankohtaista. He ovat jo ryhmäytyneet oman luokkansa kanssa ja uskaltavat sanoa oman mielipiteensä. Hekään eivät tiedä paljon politiikasta, mutta ovat valmiimpia keskusteluun ja asian toiminnalliseen käsittelyyn.

Sosiaalinen media toimii tällaisessa toimintapäivässä eräänlaisena motivoinnin lisäjäsenä, sillä nuoret ovat tottuneet etsimään tietoa sosiaalisen median palveluista. Nykyään sosiaalinen media on yksi omaehtoisen poliittisen organisoitumisen paikka (Matikainen 2012, 134). Sen ongelmana on, että tieto on pirstaleista ja voi rakentua sattumanvaraisesti (Matikainen 2012, 136). On kuitenkin hyvä saada nuoret tietoiseksi siitä, millaista poliittista tietoa siellä on tarjolla.

Vaalikoneet ja blogit ovat kasvattaneet merkitystään nuorten äänestäjien tiedonhauksa ja äänestyspäätöksissä (Herkman 2012, 118). Blogin kautta järjestö pääsee lähemmäs ihmisiä, joita järjestön muut viralliset tiedotteet eivät välttämättä kiinnosta (Seppälä 2011, 99). Nettisukupolvesta puhuttaessa kannattaa kuitenkin muistaa, että televisio on edelleen merkittävin viestintäväline vaalijulkisuudessa myös nuorten sukupolvien osalta (Herkman 2012, 118). Nuorten osalta mediakäyttöä yleisesti luonnehtii parhaiten simultaanikäyttö, joka tarkoittaa useiden medioiden samanaikaista käyttöä (Herkman 2012, 113).

Kun lähtee vetämään toimintapäivää, jossa ammatillisen toisen asteen opiskelijoita halutaan kannustaa poliittiseen vaikuttamiseen, kannattaa suunnitella päivä siitä olettuksesta käsin, että opiskelijat eivät tiedä asiasta mitään tai tietävät siitä hyvin vähän. Teimme aluksi sen virheen, että suunnittelimme tehtäviä, joissa oletimme opiskelijoilla olevan jonkinlaista pohjatietoa yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta. Jouduimme sitten lennossa vähän helpottamaan tehtäviä tai joskus selittämään ennalta odotettua enemmän asioita, jotta saimme ohjelman läpivietyä.

Ammatillisella toisella asteella opiskeleville kuuluu pakollisena vain yksi yhteiskunta-tiedon kurssi, jonka laajuus on yksi opintopiste (Elo 2009, 40). Käytännössä opiskelijat ovat siis peruskoulutiedon varassa. Kun heille menee vetämään aktiviteetteja liit-tyen yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen, vastaanotto on aluksi vaisu ja varautunut. Osallistumishaluttomuus ja negatiivinen kuva politiikasta voivat johtua huonosta poli-tiikkatietämyksestä, jolloin henkilö ei kykene erottelemaan poliittisia ilmiöitä ja ymmär-tämään esimerkiksi äänestämisen merkitystä demokratialle (Elo 2009, 37 ja 46).

Tiedollisten puutteiden yhdistäminen tiedonhakuun sosiaalisesta mediasta sisältää myös riskinsä. Huomiohakuinen viestintä on kaupallistuneen viestinnän myötä kas- vanut ja sen tarkoitushakuisuus on yleistynyt erityisesti sosiaalisessa mediassa (Kiu-ru 2013, 158). Tämän vuoksi myös mediakasvatusta olisi tärkeää saada ammatillisen toisen asteen opiskelijoille, jotta he osaisivat suhtautua kriittisesti eri tietolähteisiin sekä sosiaalisen median kautta löytyvään uutisointiin ja keskusteluun.

Parhaiten toimivat sellaiset tehtävät, joissa ei varsinaisesti tarvitse tietää mitään, vaan saa ideoida asioita ryhmässä. Tunnit kannattaa yleisesti ottaen pitää mahdolli- simman vuorovaikutteisina. Myös koulujen kansalaiskasvatukseen liittyvissä tutki- muksissa vuorovaikutteisuuden on havaittu lisäävään nuorten kiinnostusta ja haluk- kuutta yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen (Elo 2011, 7).

Jos yhteiskunnallisen vaikuttamisen keinoja haluaa opettaa, yksi hyvä näkökulma liikkeelle lähtöön on se, mihin oman elämänsä, paikkakuntansa tai koulunsa asioihin opiskelijat toivoisivat muutosta. Samoin kannattaa ensin kysyä, mitä keinoja he tietä- vät tai voisivat käyttää. Siinä sivussa voi sitten kertoa niistä vaikuttamistavoista, jotka keskustelussa eivät nouse esiin.

Sosiaalisen median osalta haasteena on se, että yleensä ihmiset ovat siellä viihtyäk- seen ja kuluttajina, eivätkä poliittisesti suuntautuneina. Toinen piirre verkossa ja verkkokeskusteluissa on se, että samanmieliset kokoontuvat yhteen, jolloin moniar- voista keskustelua ei synny. (Matikainen 2012, 149). Voi siis olla, että myöskään po- liittisten nuorisojärjestöjen viestintä ei tavoita ammatillisen toisen asteen opiskelijoita sen takia, että nämä opiskelijat ovat verkostoituneet sellaisiin yhteisöihin, jotka eivät ole yhteiskunnallisesti aktiivisia.

Opiskelijoiden keskittymiskyky liittyen netistä etsittävään tietoon tai sieltä löytyvän informaation läpikäyntiin on tämän kokemuksen mukaan noin 10-15 minuuttia. Sen jälkeen tarvitaan jotain muuta, mielellään sellaista, missä opiskelijat tuottavat ideoita tai ajatuksia tai saavat kertoa omia mielipiteitään. Mielipidejana ja –rinki sekä piirustusten tuottaminen ovat oivallisia keinoja. Uskon, että myös sarjakuvan tekeminen voisi toimia. Niissä tehtävissä, joissa ollaan netissä, kannattaa jonkun ohjaajan aina seurata vieressä ja auttaa ryhmää esimerkiksi kysymysten kautta, jos käsiteltävä asia tuntuu vaikealta. Samalla vältetään se, että asiasta vähiten kiinnostuneet ryhmät keskittyisivät sen ajan johonkin muuhun.

Nuoret oppivat myös vertaisiltaan sekä osallistuvan toiminnan kautta (Kotilainen & Rantala 2008, 132). Mikäli päivän aikana tutustutaan puolueisiin, kannattaa puolueita jakaa niin, että kullakin ryhmällä on yksi tai kaksi puoluetta, johon liittyvät tehtävät he sitten esittelevät muille. Tämä on sopiva määrä, jotta aika riittää tutustumiseen, ja jotta tietovyöry ei ole liiallinen. Tätäkin kannattaa lähestyä niin, että nuorille voi kertoa mihin heidän pitää tutustua (esim. kotisivut, videot tai Facebook-ryhmä) ja auttaa heitä löytämään ne. Ei kannata kuitenkaan itse kertoa, millaisia asioita nämä puolueet ajavat, vaan antaa opiskelijoiden muodostaa niistä omat näkemyksensä. Kun he esittelevät näkemyksensä muille, he toimivat sillä hetkellä oman luokkansa asiantuntijoina.

Päivän alussa oleva hankkeen ja aiheen esittely kannattaa pitää lyhyenä, jotta opiskelijoille ei tule sellaista vaikutelmaa, että koko päivä on kalvosulkeisia ja koulumaista toimintaa. Toiminnallisia tehtäviä ja ryhmäkeskusteluja kannattaa ottaa mahdollisimman alkuvaiheessa mukaan. Toki haasteena voi olla se, että ammattikouluissa ei ole läsnäolopakkoa, joten ainakin aamulla ryhmä saattaa olla pieni ja kasvaa sitten päivän mittaan pikkuhiljaa. Toinen riski on se, että jos ryhmä on epämotivoitunut aiheen käsittelyyn, se harvenee tauko tauon jälkeen.

Ajankäytön suunnittelu on haasteellista, sillä etukäteen on vaikea tietää, kuinka keskusteleva kyseinen ryhmä on. Jos keskustelua ei synny tai opiskelijat eivät halua kertoa mielipiteitään, tehtävien purku kestää paljon lyhyemmän aikaa kuin sellaisen ryhmän kanssa, jonka osallistujat ovat valmiita kertomaan ajatuksia ja mielipiteitään.

Erilaiset vaikeat asiat kannattaa aina selittää. Esimerkiksi termit solidaarinen, demokratia, konservatiivinen ja kansalaisaloite eivät olleet tuttuja ammatillisella toisella asteella opiskeleville. Konkreettisten esimerkkien antaminen sanojen selittämisen yhteydessä on suositeltavaa.

Se, että politiikka tuntuu ammatillisella toisella asteella opiskeleville nuorille vieraalta, voi johtua myös siitä, että politiikkaa pidetään asiana, jota tekevät keski-ikäiset tai jossa kuunnellaan keski-ikäisiä. Tämä ei ole täysin virheellinen käsitys, sillä vuoden 2011 eduskuntavaaleissa nuorilla ehdokkailla oli merkittävä aliedustus verrattuna ikäryhmänsä kokoon (Borg 2012, 22). Alle 30-vuotiaita nuoria on äänestysikäisistä noin viidennes, mutta ehdokkaista enää kuudesosa. Kansanedustajina heitä on viisi prosenttia eli joka kahdeskymmenes (Borg 2012, 23).

Nuorten ajatukset siitä, että heitä ei kuunnella yhteiskunnallisissa päätöksissä, eivät siis ole täysin tuulesta temmattuja. Koska nuoret ovat politiikassa aliedustettuina, myös nuorten teemat jäävät helposti varjoon. Tämänhetkinen nuoriin liittyvä keskustelu koskee lähinnä nuorten syrjäytymistä ja nuorisotakuuta. Keskustelu on tärkeää, mutta sen kääntöpuoli on se, että nuoret saatetaan kuvata negatiivisessa valossa, syrjäytymiselle alttiina ja yhteiskunnallista pahoinvointia kokevana ryhmänä. Tällaista asennoitumista nuoriin on ollut myös eduskuntavaaleihin 2011 liittyvässä sanomalehtikirjoittelussa (Haverinen, Ville-Samuli 2012, 46-47).

Myös Pohjois-Savon poliittiset nuorisojärjestöt ovat huolissaan nuorissa ilmenevistä asenteista ja ennakkoluuloista politiikkaa ja yhteiskunnallista vaikuttamista kohtaan. He toivovat pääsevänsä tutustumaan ammattikoulun arkeen. (Pohjois-Savon Keskustanuoret 18.3.2013). Olisi varmasti hyvä edistää poliittisesti aktiivisten nuorten ja ammatillisella toisella asteella opiskelevien nuorten kohtaamista, jotta he voisivat löytää yhteisiä asioita.

Parasta olisi tietenkin, jos yhteiskuntaopin opetusta lisättäisiin ammattikouluissa niin, että ainakin osa opetuksesta olisi toiminnallista ja tähtäisi jonkin konkreettisen asian muuttamiseen esimerkiksi omassa koulussa tai asuinympäristössä. Pidempiaikaisessa toiminnassa opiskelijoilla olisi mahdollisuus itsensä ilmaisemiseen, vallankäytön

harjoitteluun ja oman kansalaisidentiteetin rakentamiseen (Kotilainen & Rantala 2008, 132). Näin he saisivat myös kokemusta siitä, että politiikka ei aina ole jotakin kaukana tapahtuvaa ja oman elämänpiirin ulkopuolella olevaa, vaan jokapäiväisiin asioihin vaikuttamista. Tähän teemaan voisi helposti yhdistää myös mediakasvutusta.

Sosiaalisen median hyvä puoli on se, että se on lisännyt päätöksenteon läpinäkyvyyttä ja vaikeuttanut asioiden pitämistä piilossa (Kiuru 2013, 144). Huonona puolena taas voidaan pitää sitä, että se näyttää vahvistaneen yhteiskunnallisesti aktiivisten henkilöiden osallistumista entisestään ja vieraannuttaneen samalla poliittisesta keskustelusta suuremman osan väestöstä (Matikainen 2012, 155). Eriarvoisuus on siis lisääntynyt tässäkin, ja ammatillisen toisen asteen opiskelijat näyttävät kuuluvan siihen ryhmään, joka osallistuu tällaiseen keskusteluun yhä vähemmän. Jos heidän ääntään halutaan kuulla, heidän tulisi ensin saada kiinnostumaan yhteiskunnallisista ja poliittisista asioista.

Pohdittaessa poliittisten nuorisjärjestöjen viestintää, ja sitä, kuinka ne voisivat päästä lähemmäksi ammatillisen toisen asteen opiskelijoita, ensimmäiseksi tulevat mieleen näiden järjestöjen esille nostamat aiheet ja toisaalta ne keulakuvat, jotka näitä aiheita nostavat keskusteluun. Markkinoinnin ytimenä on aina kohderyhmä (Seppälä 2011, 74). Mikäli ammatillisen toisen asteen opiskelijat kuuluvat poliittisten nuorisjärjestöjen kohderyhmään, tulisi se huomioida paremmin myös viestinnässä. Olisi varmasti hyväksi, jos poliittisilla nuorisjärjestöillä olisi mahdollisuus löytää joukkoihinsa henkilö, joka voisi pitää ammattiin opiskelevien asioita esillä vaikkapa blogissa.

Ihmisiä eivät niinkään kiinnosta organisaatiot, vaan niiden ajamat asiat (Seppälä 2011, 87). On siis todennäköistä, että myöskään ammatillisen toisen asteen opiskelijat eivät ole kiinnostuneita puolueista puolueina, vaan ennemminkin niiden ajamista asioista, ainakin silloin kun ne liittyvät omaan elämään. Tällaisten asioiden esiintuonti voisi herättää ammatillisen toisen asteen opiskelijoiden kiinnostuksen myös siihen, mitä asiaa mikin puolue ajaa, miten poliittinen päätöksenteko toimii ja kuinka näihin asioihin voi itse pyrkiä vaikuttamaan.

Osa poliittisten nuorisjärjestöjen viestinnästä tulisi saada niin sanotusti maanläheiseksi, jotta sitä ymmärtäisivät myös ne nuoret, joille politiikka on vierasta. Sitten tämä viestintä pitäisi vielä saada kohtaamaan ammatillisen toisen asteen opiskelijat, jotka eivät pääsääntöisesti seuraa yhteiskunnallisiin asioihin liittyvää viestintää. Tehtävä ei ole helppo, mutta ei toivottavasti mahdotonkaan.

LÄHTEET

- Borg, Sami 2012. Nuorten äänestysvalinnat, puoluekiinnittyminen ja edustautuminen. Teoksessa Ronkainen, Jussi (toim.) 2012. Nuoret ja ääni. Nuoret eduskuntavaaleissa 2011. Helsinki: Hakapaino.
- Elo, Kimmo 2009. Kiinnostuksesta se kaikki lähtee... - Havaintoja äänestysikää lähestyvien nuorten politiikkatietämyksestä. Kasvatus 1/2009.
- Elo, Kimmo 2011. Mistä nuoret äänestäjät tulevat? Havaintoja kodin poliittisuuden vaikutuksesta nuorten politiikkakiinnostukseen ja äänestämishalukkuuteen. Poliitikka 53.
- Haverinen, Ville-Samuli 2012. Elämänvaihe kansalaisena – havaintoja nuoria ja eduskuntavaaleja koskeneesta sanomalehtikirjoittelusta. Teoksessa Ronkainen, Jussi (toim.) 2012. Nuoret ja ääni. Nuoret eduskuntavaaleissa 2011. Helsinki: Hakapaino.
- Herkman, Juha 2012. Mediasukupolvet ja politiikan julkisuus. Teoksessa Karppinen, Kari & Matikainen, Janne (toim.) 2012. Julkisuus ja demokratia. Jyväskylä: Bookwell Oy.
- Kiuru, Sakari 2013. Mielikuvademokratia. Tammerprint Oy.
- Kotilainen, Sirkku & Rantala, Leena 2008. Nuorten kansalaisidentiteetit ja mediakasvatus. Helsinki: Hakapaino.
- Kupari, Pekka & Siisiäinen, Martti (toim.) 2012. Kodista ja kiinnostuksesta se lähtee. Suomalaisnuorten kansalaispätevyys ja yhteiskunnalliset asenteet. Jyväskylä: Jyväskylän yliopistopaino.
- Matikainen, Janne 2012. Sosiaalinen media – uudenlainen julkisuus? Teoksessa Karppinen, Kari & Matikainen, Janne (toim.) 2012. Julkisuus ja demokratia. Jyväskylä: Bookwell Oy.
- Martikainen, Timo & Wass, Hanna 2012. Nuorten äänestysaktiivisuus vuoden 2011 eduskuntavaaleissa Helsingissä. Teoksessa Ronkainen, Jussi (toim.) 2012. Nuoret ja ääni. Nuoret eduskuntavaaleissa 2011. Helsinki: Hakapaino.
- Myllyniemi, Sami 2009. Aika vapaalla. Nuorten vapaa-aikatutkimus 2009.
- Myllyniemi, Sami (toim.) 2012. Monipolvinen hyvinvointi. Nuorisobarometri 2012. Helsinki: Hakapaino.
- Seppälä, Piritta 2011. Kiinnostu&Kiinnosta. Näin markkinoit järjestöäsi sosiaalisessa mediassa. Lahti: Esa Print.
- Schoultz, Vera. Nuorten poliittinen osallistuminen ja sen murros. Teoksessa Anttila, Anu-Hanna & Kuussaari, Kristiina & Puhakka Tiina (toim.) 2010. Ohipuhuttu nuoruus? Nuorten elinolot –vuosikirja 2010. Helsinki: Yliopistopaino.
- Tomperi, Tuukka 2012. Nuorten perhetausta ja politisoituminen Nuorisobarometrin valossa. Teoksessa Monipolvinen hyvinvointi. Nuorisobarometri 2012. Helsinki: Hakapaino.

NETTILÄHTEET

Finlandia flashmob. Siksi Pekka. YouTube. Viitattu 12.2.2013.

<http://www.youtube.com/watch?v=wO63xt2jWtc>

Finlex 27.1.2006/72 Nuorisolaki. Viitattu 22.1.2013.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=nuorisolaki>

Demarinuoret. Viitattu 22.1.2013. <http://demarinuoret.fi/>

Dimitri kuulee Perussuomalaisista. YouTube. Viitattu 8.2.2013.

<http://www.youtube.com/watch?v=6IGPdxvVbqg>

Haapanen, Satu 8.1.2013. Antti Häkkänen näköalapaikalle pääministerin kabinettiin. Yle Etelä-Savo.

http://yle.fi/uutiset/antti_hakkanen_nakoalapaikalle_paaministerin_kabinettiin/6441631

Humanistinen Ammattikorkeakoulu 2013. Tee SOMething! Viitattu 21.1.2013.

<http://www.humak.fi/tutkimus/hankkeet/tee-something>

Iltä-Sanomat. Rasismiriita repii Kokoomusta. 30.5.2011. Viitattu 23.5.2013.

<http://www.iltasanomat.fi/kotimaa/art-1288392358632.html>

Kansanvalta.fi. Koulut ja oppilaitokset. Viitattu 28.5.2013.

<http://www.kansanvalta.fi/Etusivu/Kansalaisvaikuttaminen/Kansalaistaitojenoppiminen/Koulutjaoppilaitokset>

KD-Nuoret. Viitattu 22.1.2013. <http://www.kdnuoret.fi/>

Keskustanuoret. Viitattu 22.1.2013. <http://www.keskustanuoret.fi/>

Kilpailu- ja kuluttajavirasto. Kuluttajakasvatus. Yhteiskunta-, yritys- ja työelämätaito ammatillisessa peruskoulutuksessa. Viitattu 2.6.2013.

<http://www.kuluttajavirasto.fi/fi-FI/kuluttajakasvatus/amatillinen-peruskoulutus/yhteiskunta-yritys-ja-tyoelamataito/>

Kokoomusnuoret. Viitattu 22.1.2013. <http://www.kokoomusnuoret.fi/>

Murtonen, Anssi 7.1.2013. Kokoomusnuorten Antti Häkkänen pääministeri Kataisen erityisavustajaksi. Kokoomusnuoret.

<http://www.kokoomusnuoret.fi/kokoomusnuorten-antti-hakkanen-paaministeri-kataisen-erityisavustajaksi/>

Oikeutta eläimille: Turkistarhaus kiellettävä (Helsinki, Finland). Mielenosoitus. YouTube. Viitattu 12.2.2013. <http://www.youtube.com/watch?v=2-wHQYC8yjc>

Paakkunainen, Kari 2006. Nuorten poliittinen osallistuminen kahdeksassa Euroopan unionin maassa – Kansallisten ja empiiristen tulosten vertailua ja tulkintaa.

http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Nuoriso/nuorisoasiain_neuvottelukuunta/julkaisut/muut_tutkimukset/EUYOUPART.pdf

Perussuomalaiset Nuoret. Viitattu 22.1.2013. <http://www.ps-nuoret.fi/>

Pohjois-Savon Keskustanuoret 18.3.2013. Pohjois-Savon poliittiset nuorisojärjestöt: Ovatko toisen asteen opiskelijat eriarvoisessa asemassa? Viitattu 14.5.2013

<http://www.keskustanuoret.fi/artikkeli/pohjois-savon-poliittiset-nuorisoj%C3%A4rjest%C3%B6t-ovatko-toisen-asteen-opiskelijat-eriarvoisessa>

Reclaim the Streets 13.6.2009 @ Helsinki. Kadunvaltaus. YouTube. Viitattu 12.2.2013. <http://www.youtube.com/watch?v=pstmZvduoMk>

Sakki ry. Amisten asiaa. Ammatillisella toisella asteella opiskelevien tavoitteita 2012-2014. Hyväksytty Sakki ry:n liittokokouksessa 25.3.2012. Viitattu 21.1.2013. <http://sakkinet-fi-bin.directo.fi/@Bin/26f5493a132c1289280919d32997622f/1358770439/application/pdf/66210/amisten%20asiaa.pdf>

Sakkinet. Next Step –messut. Näytteilleasettajat 2013. Viitattu 22.1.2013. <http://www.sakkinet.fi/nextstep/kavijoille/naytteilleasettajat-2013/>

Seretin, Leena 11.9.2008. Ammattiin opiskelevakin tarvitsee yleissivistystä. Ahjo – Metallityöväen Liiton jäsenlehti. Viitattu 21.1.2013. http://www.ahjo.fi/portal/suomi/ahjo_verkkolehti/?a=getArticle&issueld=28&articleid=303

Svensk Ungdom. Viitattu 22.1.2013. <http://su.fi/framsidan/>

Tarja Halonen rap. YouTube. Viitattu 8.2.2013. <http://www.youtube.com/watch?v=07QW7T4D7u0>

Vasemmistonuoret. Viitattu 22.1.2013. <http://www.vasemmistonuoret.fi/>

Vihreiden Nuorten ja Opiskelijoiden liitto. Viitattu 22.1.2013. <http://www.vino.fi/>

Yle Uutiset. Kotimaa. Puukotus äärioikeistoa käsittelevässä tilaisuudessa - vammoista ei tietoa. Viitattu 5.2.2013. http://yle.fi/uutiset/puukotus_aarioikeistoa_kasittelevassa_tilaisuudessa_vammoista_ei_tietoa/6473456

Yle Uutiset. Kotimaa. Väki palailee seurakuntiin homoilta-kohun jälkeen. 21.3.2013. Viitattu 15.5.2013. http://yle.fi/uutiset/vaki_palailee_seurakuntiin_homoilta-kohun_jalkeen/6547558

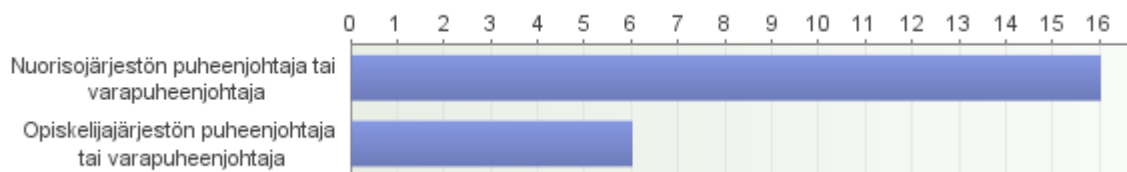
LIITTEET

LIITE 1. Webropol-kysely poliittisten nuoriso- ja opiskelijajärjestöjen edustajille.

Poliittinen vaikuttaminen ja sosiaalinen media

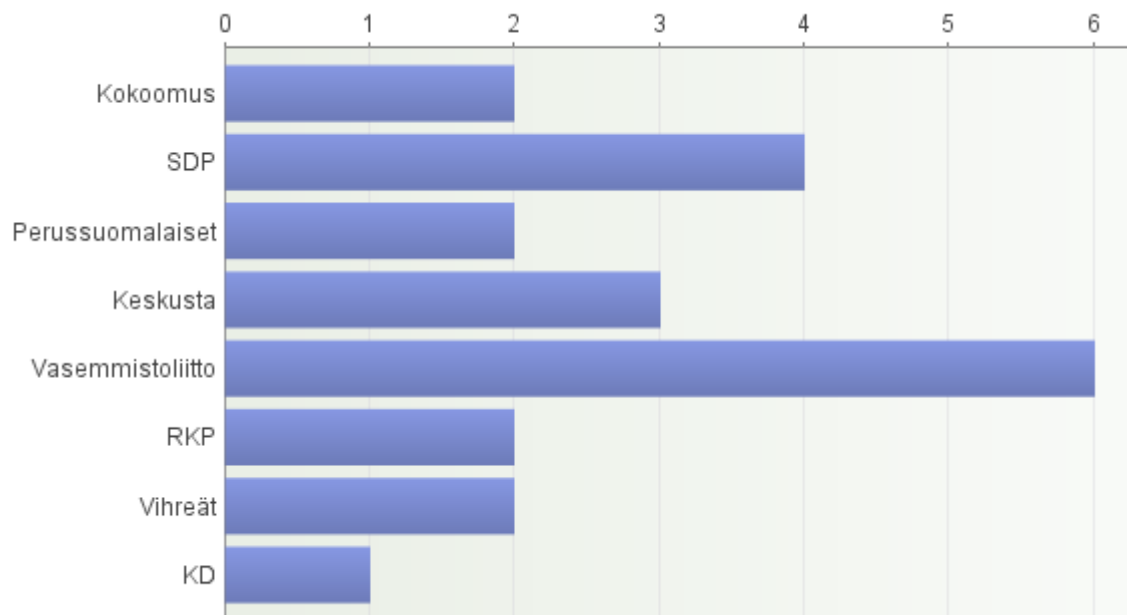
1. Taustatiedot. Olen valtakunnallisen poliittisen

Vastaajien määrä: 22

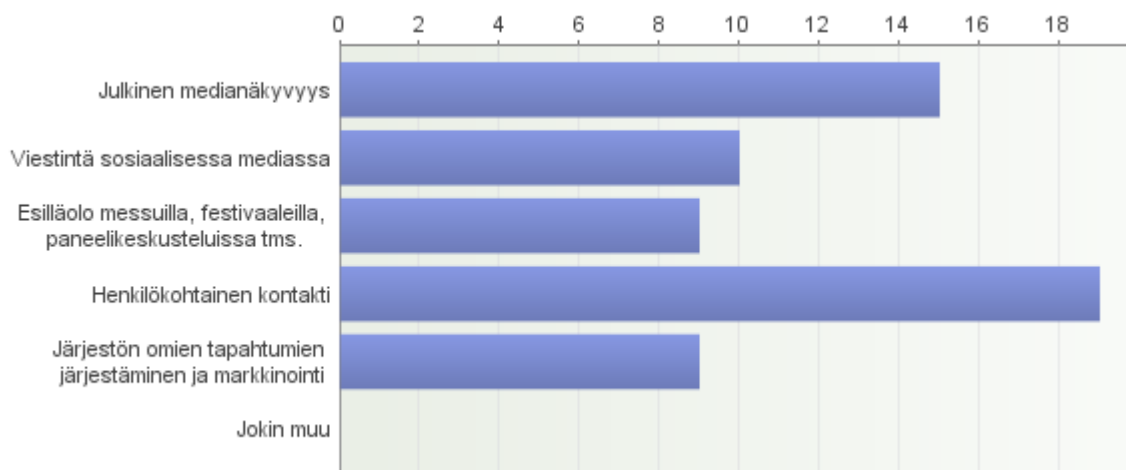
2. Puoluekantani

Vastaajien määrä: 22

3. Mikä on mielestäsi tehokkain tapa tavoittaa potentiaalisia jäseniä ja uusia aktiiveja? Valitse enintään kolme vaihtoehtoa.

Vastaajien määrä: 22

4. Voit halutessasi myös perustella valintasi. Jos vastasit "jokin muu", kerro mikä ja miksi. Muussa tapauksessa siirry seuraavaan kysymykseen.

Vastaajien määrä: 6

- Meidän järjestössämme uusia jäseniä on pk-seudulla saatu mukaan isojen messujen kautta. Ei tosin enää ehkä yhtä paljon kuin aikaisempina vuosina.

Pienemmillä paikkakunnilla uudet jäsenet lähtevät messiin osastojen toimintaan yleensä siksi, kun riittävä määrä kavereitakin on jo mukana. Henkilökohtainen kontakti on vaivalloisempaa, mutta se on tehokkain tapa saada mukaan nimenomaan aktiivisia jäseniä.

Tapahtumien järjestäminen ja markkinointi on mielestäni PolNujen ydintyötä ja tärkeää myös jäsenhankinnan kannalta.

Vaikka edustamani järjestön medianäkyvyys on viime aikoina ollut tosi hyvä, tuo näkyvyys kuitenkin henkilöityy aika paljon puheenjohtajaan. Jäsen ja aktiivikehitys tuntuu myös medianäkyvyydestä huolimatta laahaavan, jos verrataan vaikka vuoden 2011 eduskuntavaalien taaseen.

Sama ongelma taitaa olla tosin muillakin nuorisojärjestöillä.

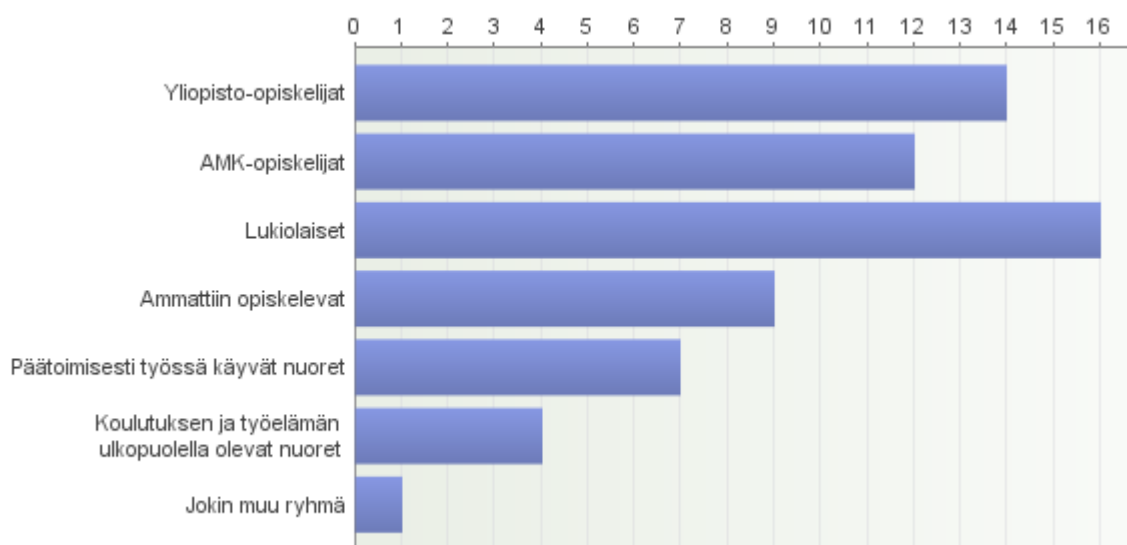
- Kaikki ovat tärkeitä ja toisiaan täydentäviä. Jos jossain epäonnistutaan (esim. negatiivisessa medianäkyvyydessä) ei läsnäolo messuilla paljoo tilannetta paranna. SoMe:n merkitystä ei voi liikaa nykyaikana korostaa kaikessa toiminnassa: niin kantojen tiedottamisessa, tapahtumien mainonnassa kuin uutisten levittämisessä ja yleisen pohinan luomisessa. Henkilökohtainen kontakti pitää kuitenkin aina pintansa ja on tärkeä kanava erityisesti kun oikeasti halutaan rekrytoida ihmisiä.
- "Medianäkyvyyttä" voi olla myös muunlainen näkyminen kuin valtakunnan uutisissa meuhkaaminen. Järjestön oma ulkoinen viestintä niin järjestölehdessä, nettisivuilla kuin julisteissa on jopa enemmän tärkeää kuin kannanoton läpimeno joukkoviestimessä
- Kiinnostavat tapahtumat ja medianäkyvyys tuovat piikkejä jäseneksi liittymiseen.
- On erittäin vaikea saada "keskiverto- tai mediaaninuoresta" poliittisen nuorisojärjestön aktiivia.

Keskivertonuori vierastaa puoluepolitiikkaa ja vaikka yhteiskunnalliset asiat kiinnostavat, ei jaksa lähteä mukaan pitkäjänteiseen vaikuttamistyöhön. Paras on rekrytoida jo aktiivisia nuoria: nuva- ja oppilaskunta-aktiiveja, urheilijoita, vpk-ihmisiä, partiolaisia... Medianäkyvyys on tärkeää. Silloin järjestön olemassaolo noteerataan.

- Mitä enemmän olemme näkyvillä kivoilla tapahtumilla, sitä paremmin saa porukkaa mukaan sitoutumaan toimintaan. Mukava henki näkyy ulospäin. Henkilökohtainen kontakti on aina tärkeä.

5. Mikä näistä ryhmistä edustaa mielestäsi potentiaalisinta jäsenkuntaa edustamasi puolueen nuorisojärjestölle? Valitse enintään kolme vaihtoehtoa.

Vastaajien määrä: 22

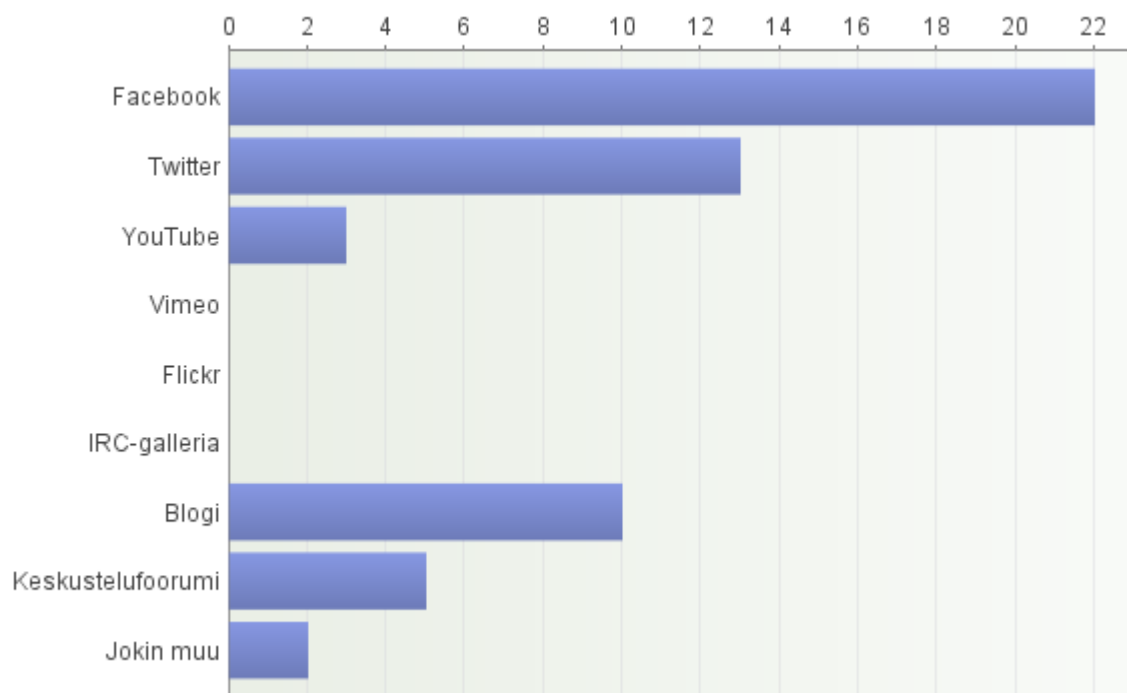
6. Jos vastasit "jokin muu", kerro mikä ryhmä on kyseessä ja perustele vastauksesi. Voit halutessasi myös täydentää vastaustasi, vaikkeet olisikaan valinnut vaihtoehtoa "jokin muu".

Vastaajien määrä: 2

- Kaikki ryhmät ovat "potentiaalisimpia". Jokaisella nuorella riippumatta koulutuspaikasta tai muusta elämänvaiheesta on itseään koskettavat huolet, ja vaikeivat nämä ryhmät muita liikkeitä kiinnostaisi niin ainakin meidän liikettämme ne kiinnostavat aina
- Oppilaitoksissa on rakenteet osallisuudelle: yo-kunnat ja opiskelijakunnat vaaleineen. Lisäksi opiskeluyhteisössä poliittisen toiminnan markkinointi on helpompaa. Opiskelijat on orientoituneet enemmän yhteiskunnallisiin kysymyksiin kuin työssä käyvät nuoret tai syrjäytyneet. Tyly ja ehkä vähän julmakin fakta, mutta pitää kenttäkokemuksen mukaan paikkansa...

7. Mitä sosiaalisen median välinettä käytät aktiivisesti (eli ainakin viikottain) yhteiskunnallisista asioista viestimiseen? Voit valita useamman vaihtoehdon.

Vastaajien määrä: 22

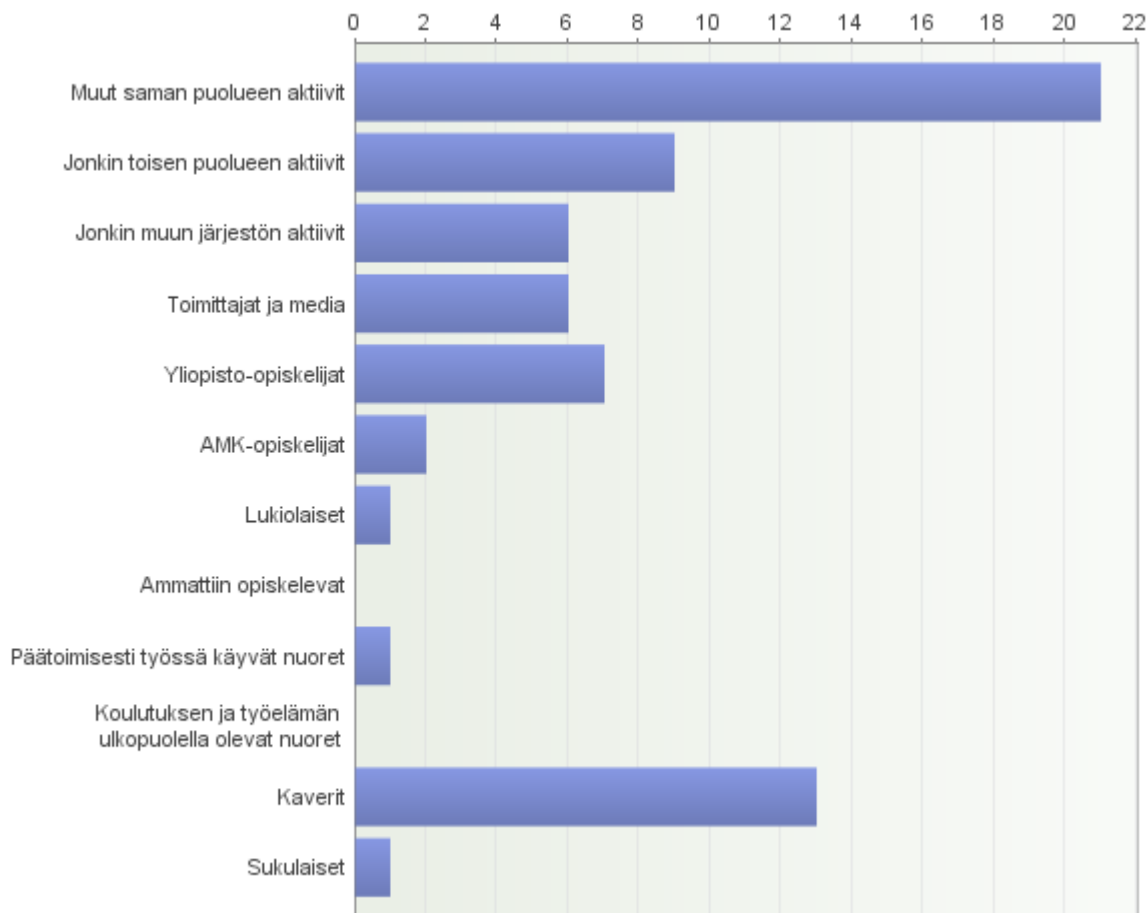
8. Jos vastasit "jokin muu", kerro mikä sosiaalisen median väline on kyseessä. Muussa tapauksessa siirry kyselyssä eteenpäin.

Vastaajien määrä: 2

- Joukkoviestimien uutiskomenttipalstat
- Sähköposti

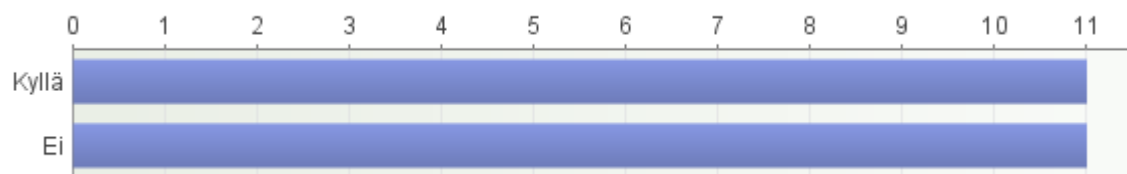
9. Mitä ryhmiä tavoitat parhaiten viestinnälläsi sosiaalisessa mediassa? Valitse enintään kolme vaihtoehtoa.

Vastaajien määrä: 22

10. Suuntaatko sosiaalisessa mediassa viestejä erityisesti korkea-asteen (yliopisto ja AMK) opiskelijoille?

Vastaajien määrä: 22

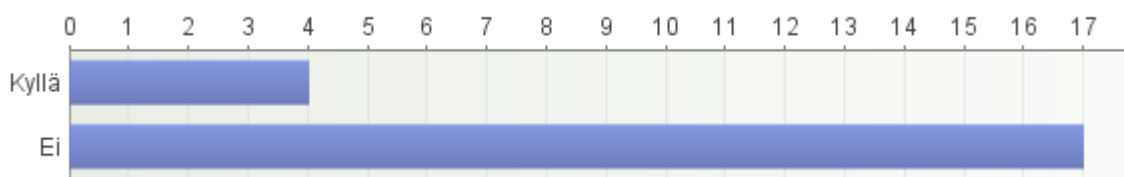
11. Jos vastasit kyllä, kerro mistä teemoista. Muussa tapauksessa siirry seuraavaan kysymykseen.

Vastaajien määrä: 10

- -Opintotuen uudistamiseen liittyvät kysymykset, jotka ovat viime aikoina olleet esillä.
- Mm. opintososiaaliset etuudet
- Kokoomusopiskelijat on korkeakoulupoliittinen toimija, joten viestit liittyvät lähes aina joko korkeakoulupoliittisiin teemoihin tai kokoomusta lähellä oleviin asioihin. Korkea-asteen opiskelijoille suunnatut viestit sisältävät siten niin poliittisia kantoja ja linjauksiamme kuin tapahtumien tiedottamista, yleistä markkinointia ja kuulumisten kertomista (ml. hauskat valokuvat).
- Kirjoitan kyllä paljon korkea-asteen asioista, mutta koulutuspoliittiset linjaukset on mahdollista muotoilla kaikille kiinnostavasti. Kyllä kaikkia nuoria liikuttaa, jos saavat tietää esimerkiksi, että Suomeen tulee kaikille opiskelijoille yhteinen opiskelijakortti. Samaten opintojen joustamattomuus AMK:ssa, jossa itse opiskelen, on toistuva ongelma kaikilla koulutusmuodoilla. Siitä saa keskustelua aikaan vaikka maailman tappiin. Ja nuorisotakuu... Se se vasta kaikkia nuoria koskettakin.
- Toimeentulo, asuminen, koulutusjärjestelmä, opetus ja tapahtumat. Opiskelijapolitiikka yleisesti on korkeakoulutuskeskeistä.
- Opiskelijoiden arkeen liittyviä. Opintotuki, koulutuspolitiikka, työllisyys, sosiaalipolitiikka, alueellinen tasa-arvo
- Liittyen perustuloon, opiskelijoiden toimeentuloon, queer- politiikkaan
- Oikeus sivistykseen, maksuton koulutus, opiskelijoiden oikeus riittävään toimeentuloon opintojen aikana
- Yliopiston edustajistovaaleihin ja muutoin opiskelijapolitiikkaan liittyvistä teemoista.
- Talous ja veropolitiikasta. Opiskelija-asoista.

12. Suuntaatko sosiaalisessa mediassa viestejä erityisesti lukio-opiskelijoille?

Vastaajien määrä: 21

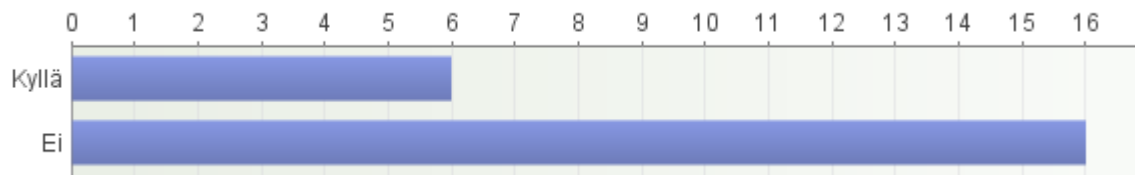
13. Jos vastasit kyllä, kerro mistä teemoista. Muussa tapauksessa siirry seuraavaan kysymykseen.

Vastaajien määrä: 5

- -Opintotuen uudistamiseen liittyvät kysymykset, jotka ovat viime aikoina olleet esillä.
- Katso vastaus 11
- Koulutukseen, sosiaalietuuksiin ja nuorten asemaan liittyvistä teemoista.
- Teemat tulevat enemmän ajankohtaisuuden mukaan.
- Kieliopintojen valinnanvapauteen liittyvät kannanotot ovat kiinnostaneet erityisesti lukio-opiskelijoita.

14. Suuntaatko sosiaalisessa mediassa viestejä erityisesti ammattiin opiskeleville?

Vastaajien määrä: 22

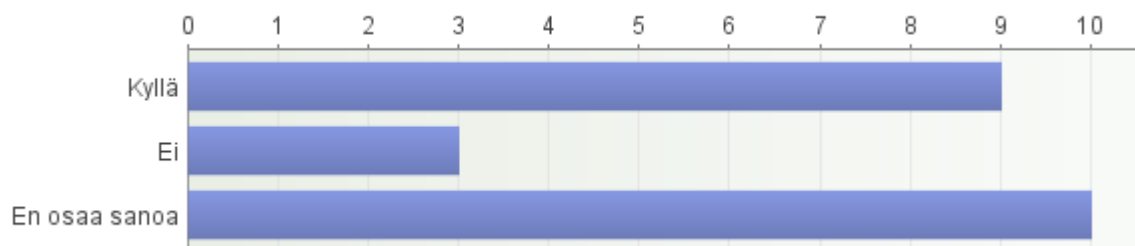
15. Jos vastasit kyllä, kerro mistä teemoista. Muussa tapauksessa siirry seuraavaan kysymykseen.

Vastaajien määrä: 5

- -Opintotuen uudistamiseen liittyvät kysymykset, jotka ovat viime aikoina olleet esillä.
- Ammattiin opiskelevia pyrimme tavoittamaan entistä paremmin tulevalla liittokokouskaudella
- Katso vastaus 11
- Koulutus, sosiaalietuudet, työelämä, nuorten asema.
- Opintotuki, työssäoppimiseen liittyvät asiat ja yleisesti työelämään siirtyminen.
- Työllisyysasteeseen liittyviä.

16. Ovatko lukiota ja ammattitutkintoa yhtä aikaa suorittavat mielestäsi poliittisesti valveutuneempia kuin ainoastaan ammattitutkintoa suorittavat?

Vastaajien määrä: 22

17. Voit halutessasi perustella vastauksesi.

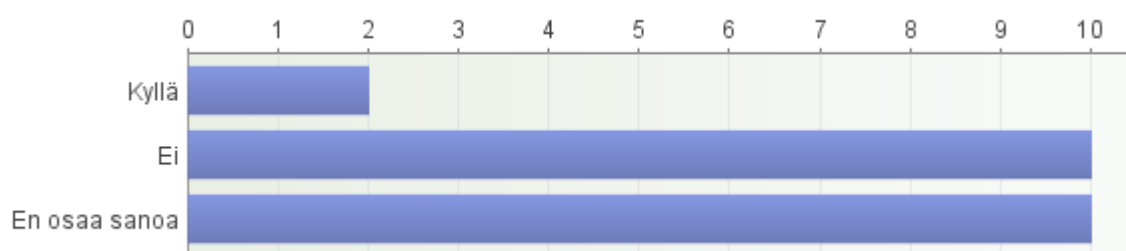
Vastaajien määrä: 5

- Poliittinen valveutuminen ei ole lukio-opinnoista kiinni ainakaan meidän järjestössämme. Enkä

- sanoisi vaikkapa kokoomuslaisuutta "poliittiseksi valveutuneisuudeksi"
- En tunne kovin montaa toisen asteen opiskelijaa.
- On ihan tutkimuksissakin havaittu, että lukio-opiskelijat ovat tietoisempia yhteiskunnasta (politiikka, talous, laki) kuin amis-opiskelijat. Tämä on vakava eriarvoisuuskysymys
- perusopetuksen antamat valmiudet takaavat kaikille saman lähtötason, jota ylläpidetään ja täydennetään ammatillisissa oppilaitoksissa vähemmän kuin lukioissa. kuitenkin poliittisesti valveutuneita nuoria kasvaa kaikista ympäristöistä, aktiivisuutta on muukin kuin puoluepolitiikassa vaikuttaminen.
- Voisin spekuloida, mutta en ole varma.

18. Viime vuosina eräät ammatillisten oppilaitosten linjat ovat kasvattaneet suosioaan ja niiden sisäänpääsyvaatimukset ovat nousseet. Onko tämä muutos vaikuttanut poliittisen viestinnän ja markkinoinnin kohdentamiseen?

Vastaajien määrä: 22

19. Voit halutessasi perustella vastauksesi.

Vastaajien määrä: 5

- Ylipäätään näkyminen ja oman toiminnan markkinointi oppilaitoksissa on poliittisille nuorisojärjestöille todella hankalaa. Pääsemme huonosti kouluihin.
- Totta kai tätäkin asiaa on sivuttava politiikassa - esim. miten sisäänpääsymääriä on muutettava ja mitä kouluja säilytettävä.
- Nuorisotakuusta keskusteltaessa, kyllä
- Vaikuttaa siltä, että nuoriso jakautuu myös poliittisesti entistä enemmän kahtia. Lukio- ja korkeasteen opiskelijat kannattavat vihreitä ja Kokoomusta, me keskustalaiset rimpuilemme kolmantena. Amis-opiskelijoilla perussuomalaiset on ylivoimainen ykkönen. Ehkä Soinin ja Hallahan viesti uppoaa duunarinuoriin. Ehkä he ovat suunnanneet viestin amispuolelle?? Me tulemme siellä kakkosena. SDP on hukassa molemmissa viiteryhmissä...
- poliittisen viestinnän ja markkinoinnin kohdentamiseen - kenen toimesta?

ammatillisen koulutuksen suosion kasvu on ollut pitkäjänteisen työn tulosta ja tutkinnon arvostus on koko yhteiskunnan etu. sisäänpääsyvaatimusten noustessa on huolehdittava koko ikäluokan koulutuksesta, sillä riski peruskoulun jälkeiseen koulupudokkuuteen on yhä suurempi nyt kun moni kokee "joutuvansa" esimerkiksi lukioon.

20. Vastaa seuraaviin väittämiin

Vastaajien määrä: 22

	1	2	3	4	5		Yhteensä	Keskiarvo
Ammattiin opiskelevat ovat poliittisesti aktiivisia	1	4	2	15	0	Ammattiin opiskelevat ovat poliittisesti passiivisia	22	3,41
Aktiiviemme joukossa on paljon ammattiin opiskelevia	2	6	7	6	1	Aktiiviemme joukossa ei ole lainkaan ammattiin opiskelevia	22	2,91
Olen rekrytoinut puolueeseemme paljon ammattiin opiskelevia	2	4	4	10	2	En ole rekrytoinut puolueeseemme lainkaan ammattiin opiskelevia	22	3,27
Yhteensä	5	14	13	31	3		66	3,2

21. Millä tavalla puolueenne on aktiivinen ammattiin opiskelevien suuntaan?

Vastaajien määrä: 17

- Nuorisojärjestömme kampanjoi opiskelijoiden ja työläisten oikeuksien puolesta. Ajamme politiikkaa, joka ajaa ammattiin opiskelevien etua. Se, kuinka laajasti tämä tiedetään tai tiedostetaan on viestinnällinen haaste.
- Pyrimme ottamaan kantaa myös ammattillisessa koulutuksessa olevien kohtaamiin epäkohtiin; nuorisotakuuta heikentävät aloituspaikkakehitykset tästä esimerkkinä.
- Kokoomus arvostaa työtä ja työn tekoa.
- Luomalla nuorisotakuun ja tekemällä uskottavaa ammattiyhdistys- ja työllisyyspolitiikkaa
- Puolue tekee aktiivisesti yhteistyötä ammattiliittojen kanssa ja tavoittaa näiden nuorisotoiminnan kautta hyvin uusia aktiiveja.
- Yhteistyö opiskelijajärjestöjen ja työmarkkinajärjestöjen kanssa on ollut meille luonteva keino tavoittaa opiskelijoita.
- Ammattiin opiskelevia liittyy puolueen toimintaan mukaan muiden aktiivisten, samassa tilanteessa olevien, myötä. Näkyminen messuilla ja yleinen politiikka vaikuttaa vahvasti.
- Ammatillisen koulutuksen laatu on ollut sisältyksymyksenä useiss yhteyksissä jo vuosia. SDP on ollut mukana kehittämässä mm. opintotukea erityisesti ammattiin opiskelevien opintoja mahdollistamaan suuntaan. Aloituspaikkakehitystä on tehty systemaattisesti koko ikäluokan koulutustarvetta vastaavaksi ja työelämän tarpeita tyydyttäväksi. Puolueemme on aktiivisesti pitänyt yllä ammatillisen koulutuksen arvostusta ja laatuasioita ja korostanut ammattiin valmistuvien merkitystä työelämän tulevana osaajina. Myös ammattiin opiskelevien ja valmistuvien oikeuksia

- puolustetaan kärkkäästi esimerkiksi palkka-alekeskusteluissa, jotka rajusti koskisivat juuri tätä ryhmää ja ikäluokkaa.
- Meillä on muutamia aktiivisia ammattikorkeakoululaisia mukana toiminnassamme. Vierailimme kouluilla, jos sinne vain ylipäänsä pääsee. Järjestämme tapahtumia, mutta ehdottomasti ammattikorkeakouluissa on iso potentiaali hyödyntämättä.
 - Kehoittamalla järjestäytymään ammattijärjestöön sekä järjestäytymään opiskelijoina. Resurssit ja effortti jääneet kovin vähäisiksi.
 - aktiivista ay-yhteistyötä
 - Näymme messuilla ja tapahtumissa, nuorisojärjestössä on otettu kantaa mm. nuorisotakuun toteutumiseen ja kritisoitu ammatillisen koulutuksen paikkojen leikkauksia.
 - Näymme tapahtumissa ja luomme henk. koht. kosketuspintoja niiden jäsentemme kautta, jotka opiskelevat ammattikoulussa.
 - Puhumme paljon työelämän ja yrittäjyyden puolesta.
 - Tuomme esille työllisyyteen liittyviä ajankohtaisia asioita ja puhumme niistä suoraan tavalla, joka puhuttelee ammattiin opiskelevia.
 - Ollaan tietoisesti ja aktiivisesti yrittäny olla niiden kanssa yhteydessä.
 - Ammattikohtaisilla kysymysten esillä pitämisellä.

22. Voit halutessasi myös eritellä puolueenne nuoriso- ja opiskelijajärjestöjen rooleja, tai kertoa muuta huomionarvoista viestinnästäanne.

Vastaajien määrä: 8

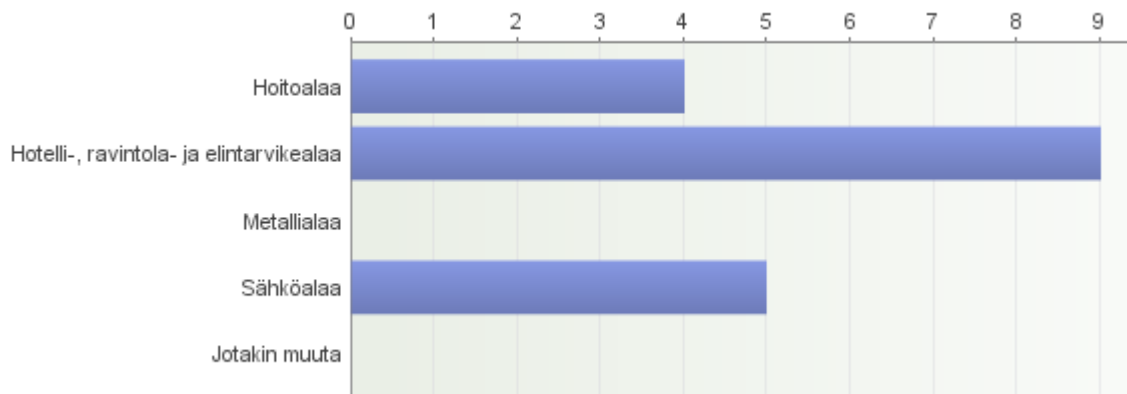
- ViNO on sekä vihreiden nuorten että opiskelijoiden järjestö.
- Viestinnän tulee aina olla yksi järjestön (poliittisen tai ei) ydinprosesseista. Näin myös meillä. Nuorisoliitot, jotka nojaavat rekrytoinnissa liikaa emopuolueen kannatukseen ja näkyvyyteen, kärsivät kannatuslukujen heilahtelusta pahemmin.
- Vasemmisto-opiskelijoiden ja Vasemmistoliiton suhde on löyhempi, eivätkä jäsenyydet ole keskenään riippuvaisia. Meillä ei myöskään ole mandaattipaikkoja puolueessa. Vasemmisto-opiskelijoiden edustaja saa kuitenkin kutsun puoluevaltuustoon ja puoluekokouksiin sekä tekee vaikuttamistyötä kopo-/opiskelijasopokysymyksissä.
- Opiskelijaliittomme KOL hoitaa yliopistot ja ammattikorkeakoulut. Keskustanuoret hoitaa lukiolaiset ja amislaiset. Keskustassa nuoriso- ja opiskelijajärjestöillä on lämpimät välit. Toimijat liikkuvat ristiin ja usein toimitaan molemmissa järjestöissä. Teemme varsinkin puolueen sisäisessä vaikuttamisessa paljon yhteistyötä. Joskus myös viestinnän operaatioita tehdään yhdessä. Keskustanuorilla on enemmän resursseja tehdä viestintää esim. somessa kuin KOL:lla. Meillä on töissä päätoiminen viestinnän suunnittelija. Keskustanuoret uudisti v. 2012 brändinsä; tähän liittyen meille tuli uusi logo, nettisivut, brändikäsikirja jne. Brändin kiillotus jatkuu edelleen
- Opiskelija toimintaan voivat tulla mukaan kaikki korkeakouluissa opiskelevat. Nuorisojärjestön puolella 15-30 vuotiaat. Eli kaikki lukiolaiset ja ammattikoululaiset ovat nuorisojärjestömme jäsenistöä. Roolitus tulee jäsenistömme myötä. Opiskelijajärjestömme on koulutuksen edistyksen lipun kantaja ja tämän vuoksi haluamme rajoittaa jäsenistömme korkeakouluopiskelijoihin.
- Huomiona: sekä Vasemmistonuoret että Vasemmisto-opiskelijat ovat täysin erillisiä ja itsenäisiä järjestöjä sekä puolueesta että toisistaan. Toki tekevät keskenään sekä Vasemmistoliiton kanssa yhteistyötä, mutta kytköstä järjestöllisesti/organisatorisesti ei missään nimessä ole. Nuorisojärjestö tekee hyvin paljon laajempaa politiikkaa, ns. yleispolitiikkaa. Opiskelijajärjestö hoitaa opiskelijoiden politiikkaa, koulutuspolitiikkaa sekä jonkin verran näihin väljemmin liittyvää toimeentuloon tai esim. tasa-arvoon liittyvää politiikkaa.
- Vihreiden nuorisojärjestö on samalla myös opiskelijajärjestö (Vihreiden nuorten ja opiskelijoiden liitto ViNO). On keinotekoista jakaa näitä kahta eri organisaatioon ja usein syy jakoon saattaa-kin olla OKM:ltä saatavien valtionavustusten maksimoiminen. Näemme ViNOssa, että opiskelija- ja nuorisopolitiikkaa kulkevat käsi kädessä ja tukevat toinen toisiaan.
- Perussuomalaisen ja sen nuorisojärjestön nousua ei olisi tapahtunut ilman sosiaalista mediaa. Perussuomalaisen Facebook-ryhmä nousi vuonna 2010 nopeasti suosituimmaksi kaikista puolueista ja on pysynyt siitä lähtien piikkipaikalla.

LIITE 2. Webropol-kysely ammatillisella toisella asteella opiskeleville.

Ammattiin opiskelevat ja politiikka

1. Opiskelen/Opiskelemme

Vastaajien määrä: 18

2. Yhdistä sana siihen puolueeseen, jota se parhaiten kuvaa. Voit jättää yhden sanan käyttämättä viemällä sen sarakkeeseen "ei kukaan".

Vastaajien määrä: 18

	So- siali- lide- de- mok- raat- tinen puo- lue	Pe- rus- suo- ma- lai- set	Kris- tillis- de- mok- raatit	Kes- kus- ta	Va- sem- mis- toliit- to	Ruot salai- lai- nen kan- san- puo- lue	Vih- reät	Ko- koo- mus	Ei ku- kaan	Yhteensä	Keskiarvo
Yrittäjähenkkinen	3	3	1	6	1	0	0	4	0	18	4,06
Vapaamielinen	1	2	2	0	1	5	4	1	2	18	5,56
Demokratian vahvistaja	9	0	2	2	0	3	1	1	0	18	3,11
Lähimmäinen	0	2	4	5	2	1	2	0	2	18	4,67
Rehellinen	0	7	1	1	1	1	2	2	3	18	4,94
Solidaarinen	5	0	5	0	1	2	2	3	0	18	4,17
Vastuunkantaja	0	0	1	4	5	1	1	2	4	18	6,06
Suvaitsevainen	0	0	2	0	6	2	3	4	1	18	6,11
Yhteensä	18	14	18	18	17	15	15	17	12	144	4,83

3. Yhdistä logo tai visuaalinen ilme oikeaan puolueeseen.

Vastaajien määrä: 18

	Pe- rus- suo- ma- laiset	Vih- reät	So- siali- de- mok- raat- tinen puo- lue	Ruot salai- lai- nen kan- san- puo- lue	Kes- kusta	Kris- tillis- de- mok- raatit	Ko- koo- mus	Va- sem- mis- toliit- to	Yhteensä	Keskiarvo
KOK	9	0	2	0	4	1	1	1	18	3,11
RKP	0	5	0	4	3	1	2	3	18	4,72
VAS	1	0	3	4	1	4	1	4	18	5,22
KESK	1	11	0	1	5	0	0	0	18	2,89
SDP	0	0	7	1	3	2	2	3	18	5
Yhteensä	11	16	12	10	16	8	6	11	90	4,19

4. Minkä puolueiden nuorisojärjestöjen Facebook-päivityksiä nämä ovat?

Vastajien määrä: 18

	Vihreät	Kristillidemokraatit	Vasemmistoliitto	Keskusta	Perussuomalaiset	Sosiaalidemokraattinen puolue	Ruotsalaisen kansanpuolue	Kokoomus	Yhteensä	Keskiarvo
SDP	2	5	2	0	0	6	1	2	18	4,28
KOK	0	1	4	5	6	1	1	0	18	4,28
KESK	14	0	2	1	0	0	0	1	18	1,78
Yhteensä	16	6	8	6	6	7	2	3	54	3,44

5. Minkä puolueiden Twitter-päivityksiä nämä ovat?

Vastajien määrä: 18

	Vihreät	Sosiaalidemokraattinen puolue	Kokoomus	Kristillidemokraatit	Ruotsalaisen kansanpuolue	Perussuomalaiset	Vasemmistoliitto	Keskusta	Yhteensä	Keskiarvo
KD	4	6	5	0	0	0	1	2	18	3
VAS	5	5	2	3	0	2	1	0	18	2,89
PS	0	2	4	2	1	6	1	2	18	4,89
RKP	0	0	1	2	14	1	0	0	18	4,83
VIHR	1	0	2	0	2	5	4	4	18	5,94
Yhteensä	10	13	14	7	17	14	7	8	90	4,31

6. Mikä puolue ajaa parhaiten ammattiin opiskelevien asiaa? Perustele.

Vastaajien määrä: 14

- Keskusta koska ne on kivoja ja keskustassa on paljon kouluja :)
- Keskusta. Koska sanasta tulee mieleen kaupunki, ja siitä tulee mieleen suuret opiskelumahdollisuudet.
- Ei tule mitään mieleen
- Perussuomalaiset
Koska luulisi että he ajavat nuorten suomalaisten opiskelijoiden asioita eteenpäin.
- Ajaako kukaan?
- Sdp ja vihreät
- Vasemmistoliitto
- perussuomalaiset KOSKA TIMO!
- Keskusta, koska se aattellee muitaki
- minä
- Viherpeukalot Koska vihreä on paras ja homo
- Perussuomalaiset. Koska olemme suomalaisia.
- Ei tietoa
- keskusta